

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Репортаж

На прощу
до
Зарваниці

► СТОР. 8

За листом читача

Кобзарську
хату —
краще
на дрова?

► СТОР. 10

Загадки
історії

Чорний
ящик з
«Вервольфу»...

► СТОР. 12

№ 129 (53794)

СЕРЕДА, 18 ЛИПНЯ 2012 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Що робити
з гарвардським дипломом
удом?

В Україні у розпалі вступна кампанія. Міністерство освіти і науки, молоді та спорту (МОНМС) відвітувало, що станом на 17 липня абітурієнти подали до вузів 1 мільйон 153 тисячі заяв. Проте далеко не всі молоді українці хочуть навчатися у наших університетах.

Низька якість освіти, можливість вступити до закордонних вишів дедалі частіше спонукають учорашніх школярів виїжджати за кордон.

► СТОР. 4

Отримали медалі
від ООН

Міжнародна асоціація миротворців ООН «Солдати миру» вручила 12 медалей українцям і полякам за внесок у зміцнення миру й соціального захисту миротворців, а також популяризацію їхньої діяльності. Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», медалі «Миротворець», вручення яких відбулося в понеділок у Києві, одержали представники Міністерства оборони України, Держслужби у справах інвалідів і ветеранів, а також представники Союзу миротворців Польщі. За словами представника Міжнародної асоціації миротворців ООН «Солдати миру» у східній Європі та Азії Юрія Донського, основною проблемою у підтримці миротворців є реабілітація після проведення ними операцій по службі. Водночас, він наголосив, що необхідним є створення єдиної системи соціального захисту миротворців в Україні.

МЗС називає місця,
куди можна поїхати
без візи

Список країн, куди українці можуть їздити без віз на термін до 30 діб, з 1 серпня поповнить Туреччина. Також до цього переліку входять Боснія і Герцеговина, Сербія, Туніс (за наявності туристичного ваучера), Бруней, Малайзія, Палау та Сейшельські острови. Безвізовий режим поїздок для українців строком до 90 діб діє у Хорватії з 1 квітня до 31 жовтня 2012 року. Крім того, до середини березня наступного року до 90 діб можна без віз в'їжджати у Македонію. На такий само термін без віз можна їздити до Чорногорії, Албанії, Аргентини, Бразилії (з метою туризму та бізнесу), Еквадору (за наявності документів, що підтверджують туристичну мету поїздки), Ізраїлю, Намібії, Панами (за наявності документів, що підтверджують туристичну мету поїздки), Парагваю.

► СТОР. 6

Ласкаво запрошуємо до Країни дурнів, або Розіграш від спритних торгашів

Уже звикла до різноманітних рекламних буклетів у моїй поштовій скриньці. Проте була здивована незвичним конвертом та вкладеними в нього листами від зовсім незнайомого мені ТОВ «Букер Букер».

Ще більший подив викликали настанови, які дає мені в листі голова комісії з проведення

розіграшу призів видавництва «Букер Букер» О. Винниченко: «...У жодному разі не перекреслюйте усі ті зусилля, яких доклала наша компанія, щоб знайти Вас — нашого унікального переможця двох попередніх етапів великого розіграшу призів».

► СТОР. 7

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПОДІЇ

151 населений пункт
у сімох областях —
без електропостачання

У ніч із 16 на 17 липня внаслідок несприятливих погодних умов (зливи, пориви вітру), через спрацювання систем захисту ліній електропередач, знеструмлено 151 населений пункт у сімох областях. За даними прес-служби МНС, у Черкаській області без електрики залишилося 46 населених пунктів, у Полтавській — 38, Київській — 31, Одеській — 19, Херсонській — 10, Дніпропетровській — 5 і в Кіровоградській — 2. Також за інформацією рятувальників, дотепер тривають роботи з поновлення електропостачання у населених пунктах, знеструмлених на день раніше. Тоді без світла залишилося 409 сіл і селищ. Відновити електрику вдалося у 332 пунктах.

Метробудівці:
страйк під землею

Близько сорока дніпропетровських метробудівців страйкують під землею — вимагають виплатити їм зарплату за півроку. Сума заборгованості досягла трьох мільйонів гривень. — Наші сім'ї страждають, ми всі в боргах, — в один голос заявляють робітники. Така ситуація складається в Дніпропетровську не вперше. Уже багато років об'єкт то будують, то «заморожують». До речі, містцеве метро вважають найкоротшим у світі. До того ж нерентабельним, адже воно лише з'єднує один зі спальних районів міста із Привокзальною площею. Грошей на будівництво постійно не вистає, а зупинити виробку не можна: припинення відкачування ґрунтових вод загрожує техногенною катастрофою.

► СТОР. 4

КОРОТКО

■ Митники затримали громадянина Молдови, який намагався човном завезти в Україну 17,5 тисячі пачок цигарок (УНН).

■ Київський метрополітен розробить і з вересня запровадить зимовий графік руху: передбачається збільшення кількості пар поїздів, які виходять на лінії, та скорочення інтервалів між ними (УНІАН).

■ Управління СБУ в Донецькій області порушило кримінальну справу проти начальника однієї з колоній Державної пенітенції арної служби за підозрою у розголошенні державної таємниці: керівникові загрожує від 2 до 5 років позбавлення волі («Український тиждень»).

■ Протягом останніх двох тижнів в АРК демонтували сім незаконно встановлених на пляжах шлагбаумів і парканів, повідомляє наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.

На оновлення Бортницької станції аерації в Києві треба 100 мільйонів гривень — Микола АЗАРОВ

Екстрена медична допомога буде безплатною

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Про підсумки роботи Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я упродовж десятої сесії парламенту шостого скликання розповідає голова комітету Тетяна БАХТЕЄВА.

— 3 початку нинішнього року Верховною Радою було прийнято сім опрацьованих у нашому комітеті законів. Серед них треба відзначити нову редакцію Закону «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз». Цей акт, який тепер діє під назвою Закон «Про протидію захворюванню на туберкульоз», було розроблено з урахуванням кращих прикладів світової практики боротьби з туберкульозом та іншим інфекційними хворобами. Нова редакція закону передбачає створення правового підґрунтя для забезпечення ефективного лікування осіб, хворих на заразні форми туберкульозу, а також встановлення державних гарантій щодо надання медичної допомоги хворим на туберкульоз.

Хотіла б наголосити, що за останні два роки активної боротьби з поширенням туберкульозу в нашій країні завдяки об'єднанню зусиль органів влади, громадських організацій, представників соціально відповідального бізнесу, а також десятків тисяч медпрацівників, нам вдалося спільно зупинити стрімке поширення туберкульозу серед населення. Рівень захворюваності й смертності від цієї небезпечної недуги вдалося знизити на 20%. Тривожна ситуація вимагає рішучих дій. А до того ж кожен громадянин повинен уважно ставитися до свого здоров'я і в разі появи симптомів хвороби негайно звертатися до лікаря.

Ще один соціально значущий схвалений закон — про внесення змі-

ни до статті 5 Закону України «Про психіатричну допомогу». Необхідність прийняття цього документа була зумовлена погіршенням становища сімей, у яких проживають інваліди з психічними розладами. Прийняття цього закону дозволить підвищити нині існуючий розмір допомоги особам, які здійснюють догляд за цією категорією інвалідів з 109 до 1094 грн. на місяць. Окрім того, закон дозволяє зняти обмеження, що таку допомогу можуть отримувати лише малозабезпечені особи. Це дозволяє розширити коло осіб, які матимуть право на таку державну допомогу. Закон схвалено на виконання соціальних ініціатив Президента Віктора Федоровича Януковича.

ФАКТ

Кожні шість секунд у світі через куріння помирає людина. Кожен десятий випадок смерті серед дорослого населення відбувається через тютюн.

Серед здобутків комітету впродовж сесії, безумовно, варто назвати й Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення окремих положень про обмеження місць куріння тютюнових виробів», який повністю забороняє вживання тютюнових виробів у громадських місцях навчальних закладах, органах державної

влади та державних установ, спортивних спорудах, у пасажирському транспорті та на зупинках, в ресторанах, культурних закладах тощо. А за порушення закону передбачено встановлення відповідальності у вигляді штрафу на суму від 1000 до 10000 грн.

Боротьба з тютюнокурінням — один із пріоритетних напрямів державної політики, і підписання Президентом закону про повну заборону куріння в громадських місцях стало доказом того, що владі не байдуже майбутнє громадян країни. Світова спільнота закликає сьогодні всі країни спрямувати зусилля на захист громадського здоров'я і акцентує увагу на необхідності об'єднання зусиль усіх державних і недержавних секторів для розв'язання цієї проблеми. Куріння визнано однією з найбільших небезпек для здоров'я людей з-поміж усіх небезпек, які коли-небудь виникали в світі. Внаслідок куріння щорічно вмирає понад п'ять мільйонів людей. Виступаючи на засіданні Генеральної асамблеї ООН з профілактики неінфекційних захворювань 20 вересня 2011 року у Вашингтоні, Президент

Віктор Федорович Янукович визначив позицію України щодо боротьби з тютюнокурінням як один із пріоритетних напрямів державної політики. 2012 рік було проголошено Президентом Роком спорту і здорового способу життя. Безумовно, такі ініціативи вимагали й обов'язкових змін законодавства.

За поданням комітету також було схвалено Закон «Про виконання програм Глобального фонду для боротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією на Україні». Він дуже важливий з огляду на те, що Україна, на жаль, посідає лідируючі позиції у світі за поширенням туберкульозу і ВІЛ/СНІДу. Офіційно зареєстровано 206 тисяч випадків ВІЛ-інфекції та понад 500 тисяч хворих на туберкульоз. Ухвалений документ дозволить залучити додаткові позабюджетні кошти для дієвої боротьби з цими небезпечними недугами. Кошти насамперед підуть на закупівлю медикаментів, обладнання, тестування, надання психологічної та соціальної підтримки хворим. В умовах дефіциту бюджетного фінансування така допомога дуже важлива.

Досі за чинним законодавством Україна втрачала до 20% коштів, які виділялися Глобальним фондом, на сплату податків і митних зборів, що не відповідає міжнародним умовам надання гуманітарної допомоги, а також ставить під загрозу можливість отримання грантів Глобального фонду в майбутньому. Завдяки прийнятому закону, гранти Глобального фонду звільняться від податку на додану вартість та від митних зборів, а під час митного оформлення

на товарах робитиметься позначка «Не для продажу». Товар також має обов'язково пройти санітарний, фітосанітарний, екологічний і радіологічний контроль. Ретельніше визначено умови і механізми отримання й використання грантів, а для контролю передбачена відповідальність за нецільове використання грантів.

СТАТИСТИКА

Туберкульоз посідає друге місце серед найнебезпечніших захворювань. Щосекунди у світі одна людина заражається туберкульозом, а кожні 20 секунд — одна людина вмирає від цієї хвороби.

Глобальний фонд вже сьомий рік поспіль надає нашій державі фінансову допомогу в боротьбі з ВІЛ-інфекцією та туберкульозом. За цей час Україні виділено 326 мільйонів доларів, завдяки яким антиретровірусну терапію можуть отримати 25 тисяч (або близько 75%) хворих. Це вже серйозний про-

рив. За поданням комітету також було ухвалено закони про внесення зміни до Основ законодавства України про охорону здоров'я щодо встановлення обмежень під час провадження керівниками та працівниками лікувально-профілактичних і фармацевтичних (аптечних) закладів професійної діяльності, «Про внесення змін до Закону України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори» щодо надання фізичним

особам, які здійснюють медичну і ветеринарну практику, можливості використовувати у роботі наркотичні засоби».

В останній тиждень роботи сесії у пленарному режимі було ухвалено ще один дуже важливий і довгоочікуваний законопроект — про екстрену медичну допомогу. Система надання екстреної медичної допомоги нині перебуває у загрозовому стані й уже давно потребує системного реформування з урахуванням світового досвіду. Торік 125 тисяч людей померло, так і не дочекавшись прибуття бригади швидкої допомоги. Основна ідея законопроекту полягає у необхідності створення в державі єдиної, інтегрованої системи екстреної медичної допомоги людям незалежно від місця їхнього перебування і на різних етапах — на місці пригоди, під час транспортування чи вже безпосередньо в лікарнях. Окрім того, в законі чітко записано, що надання екстреної медичної допомоги всім особам на території України буде безплатним. Система екстреної медичної допомоги в кожному регіоні складатиметься з відповідних спеціалізованих закладів охорони здоров'я. Важливою новацією закону також є обов'язок медичних закладів усіх форм власності приймати пацієнта у разі погіршення його стану під час транспортування бригадою швидкої допомоги. А норматив прибуття бригади медиків на місце пригоди має відповідати європейським та міжнародним стандартам. Закон після підписання Президентом має набрати чинності з 1 січня 2013 року.

Записала
Анна ШЕВЧЕНКО.

«Ми залишаємося тут до перемоги....»

Дванадцятий день на сходах Українського дому триває голодовка на знак протесту проти ухвалення законопроекту про державну мовну політику. За цей час уже шістьох голодувальників було госпіталізовано, тож зрозуміле занепокоєння викликала розміщена 17 липня на сайті «Фронту змін» інформація про те, що комерційні служби швидкої допомоги відмовляються виїжджати на виклики для обстеження учасників акції. У цьому повідомленні, зокрема, йшлося, що опозиція звернулася до клініки «Медиком» із проханням провести чергове обстеження, однак там відпо-

віли, що не мають такої можливості. Не погодилися виїхати до голодувальників і «швидкі» інших клінік, йдеться у повідомленні.

Ця інформація не могла не турбувати, особливо зважаючи на проблеми з міліцією, що виникли під час перших госпіталізацій. Проте, як нам учора повідомив секретар оргкомітету голодувальників Олег Веремієнко (голодує з 8 липня), ця інформація не відповідає дійсності. За його словами, регулярні обстеження голодувальників проводять як спеціалісти клініки «Медиком», так і станції швидкої медичної допомоги міста Києва. «Ми

хотіли б, щоб політики не піарилися на нашому здоров'ї», — сказав він та додав, що на ранок вівторка стан голодувальників був задовільний. Проте, як ми вже писали, кожен із них поставив свій підпис під спільним рішенням, що вихід із голодовки можливий лише в разі госпіталізації. «Ми залишаємося тут до перемоги», — заявила під час останнього брифінгу голова оргкомітету голодувальників Оксана Неживенко (голодує з 8 липня).

Сергій ЛАВРЕНЮК.

На знімку: учасник голодовки Сергій Жигінас.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Рівненська облрада просить не підписувати мовний закон

Проти Закону України «Про засади державної мовної політики» проголосували всі 66 депутатів Рівненської обласної ради, які були присутні 13 липня на позачерговій сесії облради.

Вони вважають, що цей закон не відповідає Конституції України, не враховує зауваження Венеціанської комісії і висновки Головного експертного управління Верховної Ради та прийнятий із грубими порушеннями Регламенту, чим піддає сумніву легітимність статусу парламенту як єдиного органу законодавчої влади.

Закон України «Про засади державної мовної політики» уже викликав глибоке занепокоєння представників громадських організацій, українських письменників та поетів, діячів культури, представників церков. На території України відбуваються акції протесту. Не будучи спрямованим на вирішення жодних

проблем, цей закон лише збурих країну, — про це йдеться і у Зверненні до керівників держави, в якому депутати Рівненської обласної ради закликали Голову Верховної Ради Володимира Литвина не підписувати цей закон, а Президента України Віктора Януковича — не допустити введення його в дію, цим самим припинивши політичні спекуляції навколо мовного питання.

Голова Рівненської обласної ради Юрій Кічатий зачитав заяву народного депутата України Миколи Шершуна, в якій зазначено, що народний обранець відкликав у Верховній Раді свій голос за мовний закон. Микола Шершун просить долучити його голос до голосів депутатів Рівненської обласної ради на захист єдиної української державної мови.

Олександра
ЮРКОВА.

Рівне.

Закон України
Про схвалення рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту для участі України у транскордонних операціях у рамках міжмісійного співробітництва між Місією ООН у Ліберії та Операцією ООН у Кот-д'Івуарі

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Схвалити рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту з числа миротворчого контингенту України, який діє у складі Місії ООН у Ліберії, для участі України у транскордонних операціях у рамках міжмісійного співробітництва між Місією ООН у Ліберії та Операцією ООН у Кот-д'Івуарі, здійснювати за рахунок коштів Державного бюджету України з подальшим відшкодуванням цих витрат Організації Об'єднаних Націй.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
6 липня 2012 року.
№ 5181-VI.

Не дивись на сусідів з погордою, а запозичуй передове

Співпраця влади і бізнесу вивела депресивний район на провідні позиції

САМОВРЯДУВАННЯ

Як вирішити безліч соціальних питань, залучаючи для цього позабюджетні кошти, про співпрацю влади з бізнесом — йшлося на виїзному засіданні координаційної ради при голові Волинської обласної ради, що відбулося в Турійському районі.

Ініціатива дорого коштує

Голови районних рад, які приїхали на Турійщину, почерпнули тут для себе досить багато повчального і корисного. Про успіхи району говорив і голова обласної ради Володимир Войтович, який відзначив уміння його керівників залучати позабюджетні кошти, розвинути ініціативу громад.

Турійський район за населенням один із найменших в області. У ньому проживає усього 26,4 тисячі осіб. Відтак великі видатки йдуть на утримання малокомплектних шкіл і дитячих садків, яких тут переважна більшість. Із 34 шкіл — 22 малокомплектні і 10 — малочисельні. Лише дві школи в райцентрі мають достатню кількість учнів. Усе це змушує місцеву владу шукати додаткові кошти від різних донорських організацій.

ДОВІДКОВО

Турійський район розташований у центрі області. Територія — 1,2 тисячі квадратних кілометрів, або шість відсотків території області.

Так, голова Соловчівської сільської ради Ярослав Кашуба ініціював відновлення роботи дитячого садка «Барвінок» у селі Обенижі. Розробили проект і виграли грант на його реалізацію від Українського фонду соціальних ініціатив. Десять відсотків коштів зібрала громада. Оскільки частину робіт виконували власними силами, то отриманих у такий спосіб 450 тисяч гривень вистачило, аби дитячий за-

лад був не гірший, ніж у райцентрі.

Добрий приклад у цих справах показує також голова районної ради Ольга Черен. Організований нею благодійний захід допоміг зібрати 30 тисяч гривень для музичної школи. Цієї суми вистачило, щоб замінити в ній вікна і двері. Ремонтуватимуть і актовий зал.

— Окрім цього, — розповідає О. Черен, — нам вдалося залучити 150 тисяч гривень на реконструкцію стадіону. Радую, що цього горіч у Всеукраїнському конкурсі проектів та програм розвитку місцевого самоврядування два проекти з району вже здобули перемогу.

Сільські «мільйонери»

Відродно, що в кожну сільську раду району прийшли інвестори. Переважно вони вкладають гроші в аграрний сектор. Як зазна-

чив голова райдержадміністрації Олександр Дишлюк, виробництво молока в першому кварталі порівняно з таким само періодом минулого року зросло на вісім, а продуктивність дійного стада — на десять відсотків. Поліпшуються й економічні показники господарювання. Так, із 42 агроформувань 32 закінчили минулий рік з прибутками. «Мільйонерами» стали фермерські господарства «Перлина Турії», «Соломия», «Поліська ро-

дина», ТзОВ «Аміла», сільськогосподарські виробничі кооперативи «Волинь», «Слава», імені О. С. Панасюка, ТОВ «АПК Волинь».

На європейський рівень господарювання виходить ФГ «Перлина Турії». Річні надої молока від корови тут уже наближаються до позначки сім тисяч літрів, на високому агротехнічному рівні ведеться і рослинництво. Все це дозволяє «Перлині Турії» вкладати значні кошти в розвиток господарства. 2011 року в селі Селець завершено реконструкцію корівника з молочним блоком на 165 голів, будівництво корівника з переходом на 196 голів, телятника з безприв'язним утриманням на 240 голів та сім силосних споруд. У селі Задиби завершено реконструкцію двох корівників на 540 голів та будівництво силосної споруди. Цього року «Перлина Турії» планує будівництво телятника на 260 місць, зернохосвища на п'ять тисяч тонн та сінохосвища.

Зауважимо, що завдяки приходу інвесторів на території Дольської, Новосілівської, Перевалівської, Овлочинської, Озерянської,

ФАКТ

На території Турійського району розташовано 76 населених пунктів, об'єднаних у дві селищні і 20 сільських рад. Райцентр — селище міського типу Турійськ.

Мокрецької, Боблівської сільських рад стало додатково оброблятися майже п'ять тисяч гектарів земель.

Йдеш в агросектор — будуй корівники

І ще одна цікава деталь, на яку звернув увагу голова РДА Олександр Дишлюк: інвестори, які приходять у село, повинні займатися тваринництвом. Така обов'язкова вимога районної влади і сільських рад. Завдяки цьому в селах є можливість працевлаштуватися, а отримані органічні добрива дозволяють підвищувати врожайність ґрунтів.

Окремо хотілося б згадати і про ТзОВ «Аміла». Воно відоме не лише успіхами в агросекторі, а й виробництвом дерев'яних будинків, а також різних малих архітектурних форм, а ще «вагонки», дошки для підлоги, інших будівельних матеріалів з дере-

вини. Окрім того «Аміла» відкрила затишне кафе і магазин «Турійське подвір'я» в селі Блаженик, що на шосе Ковель — Нововолинськ, а на початку 2012 року в селі Соловичі ввела в дію сучасну пекарню «Хлібний дар», продукція якої успішно конкурує з хлібозаводами Луцька, Володимира-Волинського, Ковеля....

Зауважимо: донедавна Турійський район вважався в області депресивним. Та співпраця районної влади, сільських рад, бізнесу дозволила за кілька років кардинально змінити ситуацію. Район упевнено наרוшує виробництво промислової і сільгосппродукції.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.
На знімку: голова обласної ради Володимир Войтович (крайній ліворуч) і голова РДА Олександр Дишлюк ознакомлюють керівників районних рад з роботою фермерського господарства «Перлина Турії».

Фото автора.

Спроби опозиції подати до суду на Президента — чергова провокація

Народний депутат України, член парламентської фракції Партії регіонів **Владислав ЗАБАРСЬКИЙ** (на знімку) переконаний, що заява Арсенія Яценюка про те, що опозиція готує позов до суду проти Президента України, — це не що інше, як чергова провокація і спроба звернути на себе увагу.

«Представники опозиції постійно кричать про верховенство Закону. Але чомусь перед виборами самі починають розхитувати Закон, сподіваючись, очевидно, в такий спосіб підвищити свій рейтинг», — зазначив політик, **повідомляє прес-служба Партії регіонів.**

Владислав Забарський нагадав, що останньою такою дією стала спроба лідера «об'єднаної опозиції» А. Яценюка подати до суду фактично на Конституцію України. «Причина в тому, що Основний Закон, як вважає А. Яценюк, дає занадто багато прав Президентіві. Водночас Арсеній Петрович заявляє про це не в судових інстанціях, а на прес-конференції», — підкреслив він.

Парламентарій також додав, що А. Яценюк подає заяву в український суд, але водночас закликає громадськість активно підтримати розгляд позову в європейському суді. «У такий спосіб він (А. Яценюк. — **Ред.**) демонструє повний набір ідей і заяв, які генерували політехнологи, а не юристи. І мета усього цього проста — звернути на себе увагу. Тому що його заява не що інше, як чергова бездарна провокація, придумана ним і Турчиновим, щоб хоч якось прикрити фіговим листочком повний провал голодування депутатів від опозиції під Українським домом», — вважає політик.

Він нагадав, що представники опозиції, постоявши перед телекамерами, швидко ретирувалися з Європейської площі. «Вони покинули людей на сходах Українського дому напризволяще й ганебно втекли. А люди через цих провокаторів нині потрапляють у лікарні», — повідомив депутат-регіонал.

«А тепер вожді опозиції злякалися, що в них уже зовсім обвалиться рейтинг, і вирішили розпочати нову брудну політичну авантюру, на яку, безперечно, чекає безславний кінець», — зазначив Владислав Забарський.

Народний депутат спрогнозував, що у відкритому суперництві опозиція програє. «Іхні рейтинги (опозиції. — **Ред.**) вальтяться. Вони розраховують, що зможуть виграти лише у разі масових заворушень і погромів на виборчих дільницях. От чому вони нині намагаються розкрутити свою акцію», — підсумував народний депутат.

Громадського активіста, який протестував проти забудови, посадили на п'ять років

Ворошиловський районний суд Донецька виніс вирок у справі Костянтина Лаврова, якого звинувачували у вимаганні 7 тисяч доларів у комерційного директора будівельної компанії «МАКО».

Суд установив, що лідер громадської організації «Громадянська сила», будучи посадовою особою та діючи із корисливих мотивів, вимагав у представника забудовника гроші за припинення протестів мешканців, які заважали проведенню робіт. Його засуджено до п'яти років позбавлення волі з відбуванням покарання у кримінально-виправній установі. Крім того, засуджений має оплатити вартість кількох експертів, проведених під час слідства. Пом'якшувальні обставини — перше притягнення до кримі-

нальної відповідальності та наявність двох неповнолітніх дітей — суд не взяв до уваги.

Президентом компанії «МАКО» є старший син Президента України Олександр Янукович. Забудовник збирався спорудити офісно-житловий центр на місці колишнього готелю «Дружба» в центрі

міста. Але мешканці сусідніх будинків висловили незадоволення і перешкождали встановленню паркану та заїзду техніки на будмайданчик. Люди стверджували, що висотка погіршить умови їх проживання та екологічну обстановку в мікрорайоні. Одним із активних учасників

протестів був Костянтин Лавров, який, зазначалося в суді, через мегафон вигукував гасла, говорив мешканцям, куди йти і де ставати, допомагав складати листівки тощо. За кілька тижнів будівництво набуло громадського резонансу, планувалася акція мешканців перед міськвиконкомом.

Представники компанії-збудовника стали шукати зустрічі з Лавровим. Під час такої зустрічі з одним із топ-менеджерів «МАКО» громадський активіст запропонував два способи залагодження конфлікту. На аркуші паперу навпроти слів «уходим» та «помагаєм» засуджений написав цифри «4» і «7» та поставив знак долара. На словах громадський активіст пояснив, що готовий розробити піар-програму із залученням соціологів і журналістів для зміни настроїв мешканців. Таку програму

на фірмовому бланку «Громадянської сили» співрозмовник надіслав електронною поштою до корпорації.

Друга зустріч із двома представниками будівельної компанії відбулася в одному із кафе. Після розмови менеджери передали Костянтину Лаврову теку і залишили заклад. На виході з кафе громадського активіста затримала міліція. У вилученій теці виявився конверт із сімома тисячами доларів. Із червня минулого року підозрюваний перебував у слідчому ізоляторі. Свою провину ані під час слідства, ані в суді не визнавав.

Представник обвинувачення Ірина Нос зазначила, що в цілому вироком задоволена. А адвокат Лаврова Тетяна Іванова обіцяє, що її підзахисний подаватиме апеляцію.

Ліна КУЩ.
На знімку: Костянтин Лавров у залі суду.
Фото автора.

Свою провину ані під час слідства, ані в суді не визнавав

Прокуратура викрила старшого інспектора ДАІ у Вінницькій області, який продавав водійські посвідчення за п'ять та вісім тисяч гривень — правоохоронця затримали (УНН)

Що робити з гарвардським дипломом удома?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Пакуючи валізи, не забудьте про зворотний квиток

Щороку на навчання за межі України вирушають 18—20 тисяч осіб, розповів учора під час прес-конференції начальник управління міжнародного співробітництва МОНМС Андрій Божков. А директор Державного інституту сімейної та молодіжної політики Андрій Мішин переконував, що близько 90 процентів випускників повертаються, бо вдома їм пропонують високооплачувану роботу. Залишаються за кордоном, на думку експерта, дві категорії громадян. Перша — ті, хто там одружився. Друга — так звані світлі голови, які рухають уперед тепер уже західну науку.

Що ж робити тим, хто повертається? З'ясувалося, що просто пред'явити західний диплом кадровику аж ніяк не достатньо для

того, щоб навпроти графи «вища освіта» з'явилася заповітна галочка. Як розповів Андрій Божков, випускникам закордонних вузів необхідно пройти процедуру нострифікації, тобто визнання дипломів, що може затягнутися аж до двох місяців. Ситуація виходить абсурдна: людина закінчила, наприклад, Сорбонну чи Оксфордський університет, повернулася на батьківщину і, замість того щоб використовувати на практиці найбільш цінovanу у всьому світі знання, змушена доводити, що її диплом не липовий.

Вихід із ситуації є, вважає Андрій Мішин. Чиновники від освіти вирішили піти шляхом Росії: об'єднати три провідні світові рейтинги кращих університетів світу, враховуючи перші триста вишів. На основі цього порівняння складуть свій перелік із близько трьохсот вузів, дипломи яких не підлягатимуть нострифікації. За словами Андрія Мішина, такий список з'явиться уже у вересні-жовтні.

Де цінують наші дипломи

Проте абітурієнтів найбільше хвилює те, які країни визнають наші дипломи і які вузи котуються на Заході найбільше. Печатка апостиль (яка посвідчує легальність вашого диплома) не потрібна у тих країнах, з якими ми маємо угоди про визнання дипломів. Це, здебільшого, держави-члени СНД. У західних країнах доведеться пройти процедуру визнання диплома по повній. Найлегше це буде зробити бажаним спеціалістам. За словами Андрія Мішина, традиційно за кордоном цінують київську політехніку та знання, які дають у Харківському медичному університеті. Тож обираючи для навчання вуз, варто вже сьогодні думати, до якого офісу ви понесете свій диплом.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: вступна кампанія у Національному технічному університеті «КПІ», дипломи якого, до речі, цінують не лише в Україні.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Півтори сотні консультаційних пунктів попередження радонової небезпеки розгорнули на Кіровоградщині у рамках акції «Стоп, радон!». Перевищення допустимої норми зафіксували у 349 закладах області, повідомляє наш власкор Олег Шверненко

Абітурієнти більше довіряють особистим контактам і прагнуть вивчати китайську

На Дніпропетровщині підбито деякі підсумки вступної кампанії. Наприклад, прийнятною комісією Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара прийнято й оброблено 15,5 тисячі заяв.

Як повідомив відповідальний секретар приймальної комісії ДНУ Сергій Давидов, понад 13 тисяч заяв абітурієнти подали особисто у паперовій формі і тільки 2,5 тисячі — через Інтернет.

— Вступна кампанія 2012 року проходить спокійно, організовано та прозоро, — вважає Сергій Олександрович. — Як відомо, цього року Дніпро-

петровський національний університет є шостим в Україні за обсягом державного замовлення. Міністерством освіти і науки, молоді та спорту збільшено держзамовлення ВНЗ України за напрямками підготовки, пов'язаними з інформаційними технологіями, природничими та математичними науками.

Нині в ДНУ конкурс на «Комп'ютерні науки»

— 8 осіб на місце, «Комп'ютерна інженерія» — 7 осіб, «Програмна інженерія» — 8. На інженерні та технічні напрями — конкурс після 10 днів прийому документів становить 3 абітурієнти на місце.

Традиційно високі конкурси на «Правознавство» та «Китайську мову» — по 20 осіб на місце, «Міжнародні економічні відносини» — 19, «Управління персоналом» — 18, «Туризм» — 22 тощо.

Тетяна ВАЛГУРСЬКА.

Метробудівці: страйк під землею

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Критична ситуація була і в 2010-му — тоді зароблених грошей колектив чекав цілий рік. І тільки після того, як метробудівці погрожували перестати відкачувати підземні води, уряд виділив 50 мільйонів гривень на погашення боргу у зарплаті.

Є й інші претензії до керівництва: з об'єкта кудись зникла техніка, і людям доводиться працювати майже вручну. Водночас дирекція справно платить приватним підприємствам, залученим до будівництва метро.

На це керівництво Дніпропетровського метрополітену відповідає, що техніка просто виробила свій ресурс і потребує ремонту, а гроші на зарплату надійдуть із дня на день.

Європейський банк реконструкції та розвитку готовий видати кредит на будівництво Дніпропетровського метрополітену. Кредитну угоду про надання першого траншу — 152 мільйони євро планують підписати 25—29 липня в Лондоні під час засідання ради директорів ЄБРР, на якому будуть присутні голова облдер-

жадміністрації Олександр Вілкул і міський голова Іван Куліченко.

17 липня дніпропетровські метробудівці розпочали роботу. Вони досягли домовленості із владою та керівництвом підприємства. Але працюватимуть «під чесне слово» лише до 25 липня. Якщо дирекція й цього разу не виконає своїх зобов'язання, страйк триватиме. Робітники також відзначили, що їм перекрили всі контакти з місцевою пресою й чинять тиск.

Вл. інф.

Дніпропетровськ.

Героєві–рятівникові нікому допомогти

У селі Токарівці на Херсонщині підліток врятував чотирьох осіб. Під ранок 14-річний Віталій Коломієць прокинувся і побачив, що кімнату заповнює дим, а коридор його будинку вже горить. Підліток на руках виніс з хати стареньку бабусю, котра через перенесений інсульт майже не могла ходити,

старшу сестру та двох маленьких племінників. Останнього члена родини — 3-річного Костю — школяр витягав уже через вікно, бо вихід з кімнати остаточно відрізала висока стіна полум'я. Житло родини внаслідок короткого замикання електромережі вигоріло дощенту. Тепер до села вчащають журналісти.

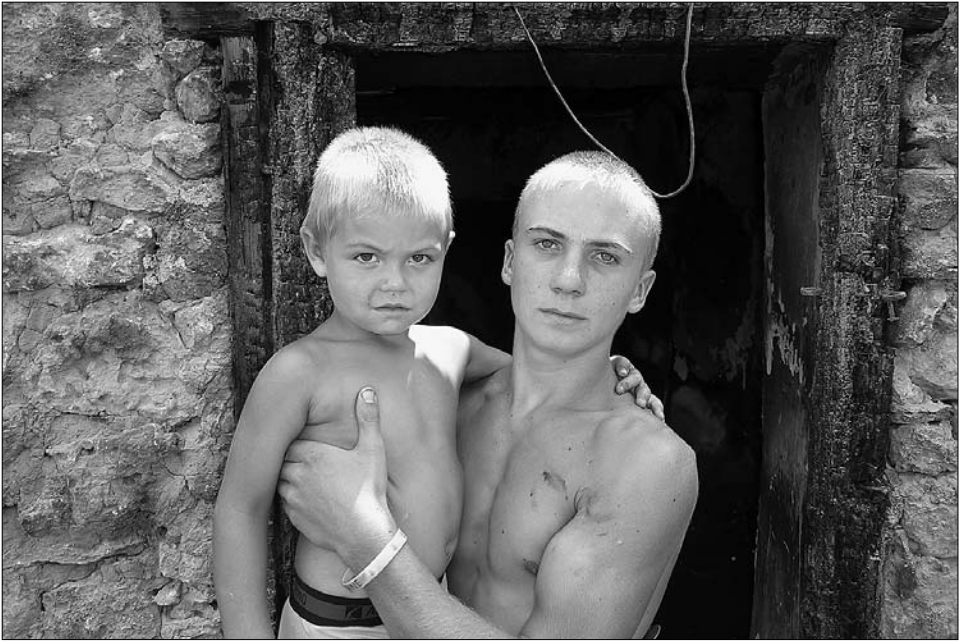
Але компліменти ніяк не допомагають юному героєві: на ремонт зруйнованого будинку ні у родини, ні у сільради грошей немає.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

На знімку: восьмикласник Віталій Коломієць із врятованим 3-річним племінником Костею.

Фото автора.

Каналізація забрала життя двох людей

У селі Гулянка Коростенського району під час проведення ремонтних робіт каналізаційного насосу на станції місцевого комунального підприємства загинули двоє працівників: 50-річна жінка та 53-річний чоловік. Ще одного працівника доставлено в реанімацію з діагнозом «отруєння метаном». Жінка йшла до насоса, коли несподівано під нею провалився люк. Вона впала у приймальний бункер. Один із чоловіків поспішив їй на допомогу, другий затримався, щоб повідомити керівника і теж кинувся слідом. Ці декілька хвилин урятували йому життя: коли прибули рятувальники, він був непритомний, але живий. Щоб дістати тіла загиблих і постраждалого, рятувальники застосували спеціальне обладнання та захисні комплекти.

Олексій КАВУН.

Приміські села газифікують

Майже 30 мільйонів гривень на газифікацію севастопольських приміських сіл пообіцяв виділити Прем'єр-міністр України. Під час робочої поїздки в місто-герой Микола Азаров відвідав ТОВ «Качинський +». Керівник сільгосппідприємства Михайло Хош попросив прем'єра звернути увагу на проблеми населених пунктів Фронтове, Полюшко, Андріївка та Сонячний.

Очільник Кабміну дав відповідні доручення Міністерству фінансів. Міська влада на обіцянку прем'єра відреагувала швидко — фахівці Управління капітального будівництва Севастопольської міськдержадміністрації вже готують тендерні процедури. У СМДА розраховують до кінця року освоїти гроші й підвести блакитне паливо селянам.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

ЦИФРА

На майже 269 тис. гектарів

обмолотили ранні зернові та зернобобові на Полтавщині. Це 70 відсотків посіяного. 2011-го на цей час було зібрано збіжжя на площі ледь не на третину меншій.

Нині намолочено вже 720 тисяч тонн зерна, що більш ніж удвічі перевищує торішній показник на цю дату.

Однак загалом хліба буде менше, оскільки нижчою є урожайність — 27,5 ц/га, тоді як минулого літа цей показник становив 31,6 ц/га.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Запорізької області підкреслили, що зацікавлені й в обміні досвідом у сфері передачі підприємств у концесію, а, отже, залученні інвестицій в економіку краю. Голова Запорізької облдержадміністрації Олександр Пеклушенко повідомив, що в Запоріжжі планують побудувати нову вулицю й назвати її Луганська.

Алла АНТИПОВА.

З рейсового автобуса зняли п'яного водія

Пасажири рейсового автобуса «Новоград-Волинський—Вінниця» виїжджали в дорогу з одним водієм, а приїхали з другим. На посту ДАІ біля селища Комсомольське Козятинського району, що на Вінничині, транспорт зупинили для перевірки документів. Від водія тхнуло спиритним. Перевірка на алкотестері підтвердила підозри інспекторів. Водій зізнався, що напередодні пив горілку й пиво.

Автобус відправили на штрафмайданчик, пасажирів пересадити на інший. На водія склали адміністративний протокол про порушення правил перевезення пасажирів, повідомили в обласній ДАІ.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Затримали наркоділків

Двох росіян затримали у міжнародному пункті автомобільного сполучення «Нові Яриловичі». В особистих речах першого знайшли целулоїдний пакет, в якому було 10 пігулок та 2 капсули з білим порошком. Як з'ясувалося, це пігулки ЛСД та капсули з амфетаміном. Другий порушник намагався перевезти пакунок з кокаїном вагою 48,43 грама, 3 пакунка з гашишем вагою 264,65 грама та 2 — з кристалічною речовиною біло-сірого кольору вагою 1,95 грама. Тепер на обох чоловіків чекає суд.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернівці.

СПОРТ

Із 12 рекордів світу
8 — від рівнян

На чемпіонаті світу з пауерліфтингу серед спортсменів з вадами зору, що завершився у місті Орландо (штат Флорида, США) і куди прибули спортсмени із 15 країн, Ольга Чайковська, Роман Куров і Галина Галінська виступали у складі збірної команди України. У підсумку із 12 рекордів світу, які встановила збірна команда України, 8 належить рівненським спортсменам. Так, чотири із них на рахунок Ольги Чайковської, по два — у Галини Галінської та Романа Курова. Також спортсмени привезли три золоті медалі з пауерліфтингу і три — з жиму лежачи.

За такі високі результати від обласної влади вони отримали грошові нагороди — по 4,8 тисячі, а тренери спортсменів — по 2,4 тисячі гривень. А для того, щоб про усіх спортсменів області, які мають вагомі здобутки, знало якомога більше людей, на Рівненщині створять «Алею слави», пообіцяли у Рівненській ОДА.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Повітряний міст
наведено

Цими днями до британської столиці почали прибувати учасники Ігор-2012. Особливо велелюдно — у найбільшому лондонському аеропорту Хіт-роу, котрий позавчора прийняв близько 120 тисяч пасажирів (зрозуміло, не тільки олімпійців), що на 10 тисяч більше, ніж зазвичай цієї пори року.

Серед прибулих була й передова група українських атлетів для участі в Іграх XXX Олімпіади. Переліт Київ—Лондон тривав три з половиною години. Першими мешканцями Олімпійського селища від України стали стрибун у воду на чолі з бронзовими призерами Ігор у Пекіні-2008 Іллею Квашею та Олексієм Пригородним, вітрильники та стрибун на батуті, серед яких — олімпійський чемпіон Афін-2004 Юрій Нікітін.

Заслужили право
на фінал

НСК «Олімпійський» у майбутньому зможе претендувати на фінал Ліги чемпіонів із футболу. Про це заявив операційний директор Євро-2012 Мартін Каллен.

«Згідно з вимогами, стадіон повинен вмішувати не менше 75 тисяч чоловік, як це було, наприклад, в останньому фіналі у Німеччині на мюнхенській «Альянц Арені», — сказав він. Але НСК «Олімпійський», який може вмістити 70 тисяч уболівальників, за всіма іншими параметрами заслуговує права на це. І якщо виконком УЄФА погодиться провести фінал Ліги чемпіонів на головному стадіоні України, тоді це можливо».

Претендентів названо

На своєму офіційному сайті УЄФА опублікував список з 32 футболістів, які претендують на приз найкращому футболісту серед тих, хто виступає в Європі. Його буде скорочено до трьох прізвищ у середині наступного місяця, а нагороду вручать 30 серпня у Монако. Серхіо Агуеро («Манчестер Сіті»), Габі Алонсо («Реал»), Маріо Балотеллі («Манчестер Сіті»), Якуб Блашківський («Боруссія» Д), Джанлуїджі Буффон («Ювентус»), Ікер Касільяс («Реал»), Петр Чех («Челсі»), Фабіу Коентрау («Реал»), Леслі Девіс («Бангор Сіті»), Дідьє Дрогба («Челсі»)/«Шанхай Шеньхуа»), Сеск Фабрегас («Барселона»), Фалькао («Атлетико»), Джо Гарт («Манчестер Сіті»), Златан Ібрагімович («Мілан»), Андрес Іньеста («Барселона»), Сіндзі Кагава («Босуссія» Д)/«Манчестер Юнайтед»), Венсан Компані («Манчестер Сіті»), Френк Лампард («Челсі»), Ліонель Мессі («Барселона»), Лука Модрич («Тоттенгем»), Месут Озіл («Реал»), Пепе («Реал»), Андреа Пірло («Ювентус»), Серхіо Рамос («Реал»), Рауль («Шальке-04»)/«Аль-Садд»), Крістіану Роналду («Реал»), Вейн Руні («Манчестер Юнайтед»), Давид Сільва («Манчестер Сіті»), Фернандо Торрес («Челсі»), Яя Туре («Манчестер Сіті»), Робін ван Персі («Арсенал»), Гаві («Барселона»).

Чинним володарем цієї нагороди є Ліонель Мессі.

ФОТОФАКТ

Співробітники управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України в Івано-Франківській області припинили підпільну діяльність цеху з виробництва фальсифікованих спиртних напоїв, де щодня в антисанітарних умовах виготовляли до півтори тисячі пляшок горілки з етикетками 20 найменувань, в тому числі, відомих торгових марок.

Фото УДСБЕЗ УМВС в Івано-Франківській області.

Батьки ледь не заморили голодом немовля.
Чиновники відмовляються коментувати:
«Журналісти постійно відволікають...»

Шокуючий випадок стався у Пролетарському районі Донецька. Кілька місяців тому 28-річна мешканка міста народила дитину. Але на прогулянках із немовлям батьків не бачили. Сусідка звернулася до міліції.

Після примусового входження до квартири медики і правоохоронці побачили картину не для слабких нервів: на ліжечку лежало немовля, схоже на мумію. Дівчинку, якій виповнилося майже півроку, «швидка» негайно забрала до реанімації. За попереднім діагнозом, у неї — третя, найтяжча, форма дистрофії, і зараз триває боротьба за її життя.

Як розповів начальник кримінальної міліції у справах дітей Донецького міського управління міліції Євген Касторнов, 50-річний голова сімейства зловживає алкоголем. Родина має ще одну дитину — дворічного сина. Що стосується маленької доньки, то вона навіть не була зареєстрована у відділі РАЦС. Зараз вирішується питання про порушення кримінальної справи щодо батьків. За такий злочин передбачене покарання до 5 років позбавлення волі.

Свою перевірку проводить прокуратура Донецької області. Після чого буде надано оцінку діям батьків у

частині неналежного виконання обов'язків з догляду за дитиною, а також перевірено законність дій посадових осіб усіх організацій та установ, уповноважених державою на захист прав дітей, повідомили в прес-службі обласної прокуратури.

«Голос України» вже порушував проблему дітей із родин, які опинилися у складних життєвих обставинах. Зокрема, в Донецьку на обліку перебуває 574 такі дитини. Донедавна дії уповноважених органів були спрямовані на те, щоб забрати неповнолітніх від неблагополучних батьків та передати під опіку держави. Лише нещодавно політика змінилася: тепер метою є збереження біологічної родини та робота із самими батьками. Для цього зміцнюються штати соціальних служб та набираються додаткові соціальні працівники, які відстежуватимуть ситуацію в родинях. За словами фахівців, основними проблемами для таких сімей є безробіття, алкоголізм і ухиляння від виконання батьківських обов'язків.

Кілька днів тому в міськраді відбулося засідання, де розглянули питання організації профілактичної роботи з дітьми, які опинилися у складних життєвих обставинах, а також попередження смертності і жорстокого поводження із дітьми в родинях. Як сталося, що в обласному центрі майже півроку відповідні служби не помітили тривожної ситуації із немовлям? Адже якщо не сусіди, дитина могла померти від повного виснаження. Щоб отримати коментар, автор зателефонувала начальнику служби у справах дітей Донецької міської ради Ірині Чертковій. Однак начальник, почувши, хто говорить, одразу відключилася. На наступні мої дзвінки у відділі ніхто не відповідав.

У службі у справах дітей Пролетарського райвиконкому також не захотіли розмовляти із журналістом. Начальник служби Ірина Вікторівна навіть відмовилася назвати своє прізвище. Чиновниця одночасно говорила по іншому телефону і скаржилася: «Журналісти постійно відволікають. Дзвінки із самого ранку».

Ліна КУЩ.

З відкриттям
торгівлі спізналися

Одразу сорок нових міні-ринків з'явилося у середині липня в Херсоні. Працювати вони будуть до жовтня. Розташування торговельних майданчиків для збуту овочів і фруктів визначила міська влада. Селяни, які продають тут дари полів і городів з власних земельних наділів, будуть сплачувати не за торговельні місця, а лише за послуги з прибирання сміття, надання терезів і так далі.

Кількість торговельних майданчиків у Херсоні щороку збільшується. Водночас аграрії вказують на нерозторопність чиновників: якби ті порадилися з селянами, то відкрили б міні-ринки заздалегідь. Адже через спеку багато видів овочів і баштанних культур почали збирати на два тижні раніше, тому продавати їх можна було вже наприкінці червня.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Оголосять рік
професора
Боберського

2013-й на Львівщині проголосять роком Івана Боберського, видатного діяча західноукраїнського фізкультурно-спортивного руху початку XX століття. З таким проханням до облради звернулися Львівський державний університет фізичної культури та спортивна громадськість краю.

У наступному році виповнюється 140 років від дня народження організатора, теоретика і практика української національної фізичної культури.

Професор Академічної гімназії у Львові був одним із перших кваліфікованих фахівців у цій сфері. Навчався в університетах Львова, Відня, Граца. Керував спортивним товариством «Сокіл-Батько», видав один із перших посібників з фізичного виховання. Знають Івана Боберського як громадського діяча, представника Західноукраїнської Народної Республіки в Америці та Канаді.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Чому люди
падають

27-річна полтавчанка випала з балкона п'ятого поверху будинку на Київському шосе й залишилася живою! Як повідомили кореспонденту «Голосу України» у відділі зв'язків із громадськістю УМВС України в Полтавській області, жінку госпіталізували до реанімаційного відділення Полтавської обласної клінічної лікарні з діагнозом — закрыта черепно-мозкова травма та переломи ребер. За попередньою версією, все сталося через необачність дівчини, однак

правоохоронці з'ясовують обставини та причини події.

За кілька днів до цього у Крюківському районі Кременчука з вікна другого поверху випав півторарічний хлопчик. Батьки на деякий час залишили малюка без нагляду, той дістався до відкритого вікна, однак протимоскітна сітка виявилася ненадійним захистом... На щастя, малюк теж залишився живий, хоча й перебуває в тяжкому стані.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

ФОТОФАКТ

На Рівненщині у місті Дубно відбувся найстаріший український рок-фестиваль «Тарас Бульба-2012», однією з особливостей якого є виконання пісень суто українською мовою. Участь у цьогорічному конкурсі взяли два десятки гуртів. Гран-прі журі віддало колективу «Ріплей» з Луцька (на знімку).

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Рівне.

Стародавня Фуна
запрошує гостей

21 липня в Алушті відбудеться фестиваль, присвячений 553-й річниці від дня заснування стародавньої фортеці Фуна, розташованої біля знаменитої гори Демерджі в селі Лучисте.

— У програмі фестивалю заплановано карнавальну костюмовану ходу «Парад історичних епох», — повідомив кореспонденту «Голосу України» один із організаторів фестивалю Сергій Фещенко. — Дуже хотілося б, щоб місцеві мешканці та гості взяли в ньому активну участь.

Завдяки лицарським боям глядачі зможуть зануритися в атмосферу тієї епохи. Гості побачать реконструкцію легенди про гору Демерджі за участю молоді села Лучисте. Всі бажаючі зможуть поспостерігати за роботою гончарів і

ковалів, а досвідчені екскурсоводи розкажуть про історію замку Фуна. Окрасою свята стане виставка майстра бісероплетіння Любові Сухолюкової. Організатори також запланували майстер-клас з грецького танцю «Сіртакі».

Сучасна розважальна програма передбачає показові спортивні бої, які представлять майстри Алуштинського пейнтбольного клубу. На святі виступлять спортсмени-параланеристи з Росії, України, Естонії, які спустяться з гребеня гори Демерджі на підготований майданчик біля фортеці Фуна. Кінні бази Лучистого покажуть виступ дресированих коней. А ввечері гостей свята запросять на вогняне шоу та дискотеку.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

«Нафтогаз» створює спільне підприємство з румунською Rompetrol Group з метою розвитку мережі АЗС в Україні: на 700 заправок продаватимуть паливо стандартів Євро-5 та Євро-6 (*fixygen.ua*)

Бідною в Італії вважають сім'ю із двох осіб, яка витрачає на себе менш як 1011 євро на місяць: таких у країні налічується 11 відсотків — дані Національного інституту статистики Італії (*УНН*)

МЗС називає місця, куди можна поїхати без візи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А от до Перу можлива безвізова поїздка строком до 183 діб (за наявності документів, що підтверджують туристичну мету поїздки). Без віз не довше, ніж на 14 діб, можна поїхати і до Гонконгу. Також не потрібні візи для поїздок у Молдову, Грузію, Азербайджан, Узбекистан, Монголію, Вірменію, Білорусь. А ще — Антигуа і Барбуда, Гватемалу, Нікарагуа, Сальва-

дор і Свазіленд. Зауважи-мо, що для поїздки у біль-шість країн колишнього СРСР українцям обов'яз-ково треба мати при собі закордонний паспорт. Слід знати, що Казахстан, Киргизстан, Таджикистан обмежили перебування на своїй території до 90 діб. Як повідомлялося, Ук-раїна й Польща домови-лися про скасування пла-ти за видачу національ-них віз. МЗС України прогнозує, що ця угода з Польщею набере чиннос-

ті до листопада. Нагадає-мо, країнами, в яких ук-раїнці можуть оформити візи в аеропорту після прибуття, є Барбадос, Ва-нуату, Гаїті, Джибуті, До-мініка (лише туристична), Домініканська Республіка (лише туристична), Єги-пет, Кенія, Коморські ос-трови, Маврикій, Мада-гаскар, Мальдіви, Грена-да (лише для туристичних поїздок), Мікронезія (ли-ше для туристичних поїз-док).

Вл. інф.

Регіони Польщі в зоні торнадо

Упродовж останніх тижнів мешканці різних регіонів Польщі «звика-ють» до нового погодного явища — торнадо. Починаючи з кінця червня раптовий град та смерчі — воронкоподібні вихори заввишки до пів-тора кілометра, які неспо-дівано простягали свої нищівні щупальця до по-верхніх земель, навідалися загалом у 13 воєводств Республіки Польща. Повідомлення та кадри фільмо- та фотохронік ЗМІ нагадують зведення з фронту: знищено понад 1,5 тис. будинків, 69 доріг місцевого значення та один міст. Донедавна найбільш вражаючим прикладом «точкових ударів» негоди було містечко Біштинек (з населенням у дві з поло-виною тисячі) у Вармін-сько-Мазурському воє-водстві, де впродовж 15 хвилин град розміром з куряче яйце побив кілька сотень автомобілів, близь-ко тисячі будівель, зокре-

ма школу і 330 житлових будинків. Проте відтепер на вустах поляків трагічні «жнива» буревіїв та смер-чів, що минулими вихід-ними майже одночасно накрили Поморське, Ку-явсько-Поморське та Ве-ликопольське воєводства: одна людина загинула, 10 поранено, а 27 із 58 пош-коджених будинків лише у населених пунктах Ста-ра-Жека і Шарлата відне-сено до категорії «буді-вельні катастрофи». Деякі картини вразили навіть загартованих у різ-них ситуаціях співробіт-ників МНС — облетіли країну слова представни-ка Державної пожежної охорони зі Старогарда. Гнітюче враження справ-ляє, зокрема, небачена досі картина: рівномірна смуга (від 300 до 1000 мет-рів заввишки та 9 км завдовжки) зрізаних смер-чем двадцяти-тридцяти-літніх та столітніх дерев у Борах Тухольських — од-ному з найбільших у Польщі комплексів сос-

нових лісів. За підрахун-ками держлісгоспу, зни-щено понад 550 га лісу, що становить понад 100 тис. кубометрів деревини. Більшість потерпілих від негоди застраховані. Але перш ніж надійдуть гроші від страхової ком-панії, населення вже от-римало допомогу із резер-вних фондів органів вла-ди різних рівнів. Зокрема, із фондів базових оди-ниць місцевого самовря-дування — гмін — по-страждалим господарствам виділено компенсації, су-ма яких залежатиме від ступеня руйнувань. Від представників уряду на місцях — воєвод — потер-пілі також отримують до-помогу із резервного фонду Ради Міністрів. Тим часом у Міністер-стві адміністрації і цифри-зації країни вже почали працювати над розробкою системи попередження населення про наближен-ня стихії. Іван КОЗЛОВСЬКИЙ. Варшава.

Пряшів і Ужгород не збираються зупинятися

В Ужгороді відбулася зустріч очільників За-карпатської області Олександра Ледида та Пряшівського самовряд-ного краю (Словаччина) Петера Худика зі сло-вацькою громадою. Сторони обговорили взаєм-ну співпрацю, в тому числі й у культурно-гу-манітарній сфері. — Ми відкрили Центр словацької культури, працює словацько-укра-їнська школа, — сказав

голова Закарпатської ОДА. — Натомість у Пряшівському самов-рядному краї запланова-но створити культурний центр для українців. На ремонт будівлі, де розмі-щуватиметься центр, планується виділити 320 тисяч євро. Петер Худик наголо-сив: «Зі словацької сто-рони є розуміння, зок-рема, візових проблем, необхідності створення додаткового пішохідного

переходу на кордоні, над цим ми активно працю-ємо. Щодо культурної сфери, то українці та словаки на досягнутому зупинятися не збира-ються. Вже навесні нас-тупного року в Ужгоро-ді, за сприяння Словач-чини, заплановано про-вести виставку робіт всесвітньо відомого ху-дожника, українця за походженням, Енді Вор-хола». Василь НИТКА.

Проти «мирного атома»

У Токіо близько 170 тисяч демонстрантів протестували проти ви-користання атомної енергетики. Акцію орга-нізували після того, як

1 липня в місті Ої було запущено один із реакто-рів АЕС. За законом, енергоблоки потрібно зупиняти для проведення профілактичних робіт

кожні 13 місяців. Після аварії на станції Фукусі-ма-1 вимоги до безпеки АЕС стали жорсткішими. Фото В. Т. А./Укрінформ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Долю Басеску вирішить референдум

29 липня в Румунії відбудеться референдум з пи-тання імпичменту президен-тові Басеску. Нещодавно сенатори Палати депутатів відправили його у відставку. Румунський прем'єр Вік-тор Понта звинуватив Ба-сеску у створенні перешкод для нормальної роботи уря-ду й ініціював у парламенті процедуру його імпичменту. На думку прем'єра, долю президента на референдумі може вирішити проста біль-шість учасників. Але в Кон-ституційного суду Румунії — інший підхід: рішення може вважатися прийнятим тіль-ки тоді, коли його підтрима-ють не менш як 50 відсотків громадян, що мають право голосу. Рішення парламенту Ру-мунії спричинило різку кри-тику з боку США, а в ЄС на-віть заговорили про спробу «державного перевороту», повідомляє «Євроньюс».

Дамаський вулкан

Число сирийських біжен-ців у чотирьох сусідніх краї-нах досягло 112 тисяч осіб. Про це повідомив на бри-фінгу прес-секретар Управ-ління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ) Едріан Едвардс. «У Йорданії 33,4 тисячі сирийців зареєстровано на-шим управлінням. 79 від-сотків внесено до списку за останні 4 місяця», — цитує його ІТАР-ТАКС. Нині УВКБ разом із партнерськи-ми організаціями почало облаштовувати у провінції Мафрак на півночі королів-ства новий табір для біжен-ців на 113 тисяч осіб. Число тільки зареєстрованих бі-

женців у Туреччині сягло 40 тисяч осіб, у Лівані — 30 тисяч, в Іраку — 7,9 тисячі. Учора інформагентства повідомили про перестрілку між бойовиками та силами безпеки в центрі Дамаска. Автоматні черги чулися в ра-йоні площі Себаа Бахрат, де розташовується комплекс урядових будинків і Центро-банк, а також на Багдадській вулиці й поряд із площею Аббасидів. Представник так званої Сирійської вільної ар-мії заявив, що бойовики, котрі потрапили до столиці, почали здійснення операції під кодовою назвою «Да-маський вулкан». Він ствер-джував, що «повстанці» встановили контроль над густонаселеними квартала-ми міської бідноти Маядин і Тадамун на південно-східній околиці сирійської столиці.

З Пекіна Грищенко поїде до Брюсселя

Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко 23 липня зустрі-неться з комісаром ЄС із пи-тань розширення та єв-ропейської політики сусід-ства Стефаном Фюле і Вер-ховним представником ЄС з питань спільної зовнішньої політики і політики безпеки Кетрін Ештон. Про це, як передає «РБК-Україна», на прес-конференції заявив глава департаменту інфор-маційної політики МЗС Ук-раїни Олег Волошин. «Під час засідання відбудеться зустріч Грищенка з єврокомісаром Фюле і його колегами, міністрами країн —учасниць ЄС та програми «Східного партнерства». Міністр після повернення з Китаю поїде в Брюссель, де 23 липня візьме участь у за-сіданні, що стосується

«Східного партнерства», — повідомив він. 17 липня відбувся офіцій-ний візит Костянтина Гри-щенка до КНР. Як повідомив Олег Волошин, нині обгово-рюється підготовка візиту Президента України Віктора Януковича до КНР.

Путіна звільнили від дотримання правил дорожнього руху

Церемонія інавгурації президента Росії, що відбу-лася 7 травня 2012 року, бу-ла «протокольним заходом», через це «правила дорож-нього руху не застосовува-лися». Таким чином, як по-відомляє РІА «Новости», сто-лична ДІБДР пояснила від-сутність переднього номера на «Мерседесі» Володимира Путіна, який приїхав тоді на власну інавгурацію. Раніше в ДІБДР надій-шло кілька заяв із прохан-ням розпізнати «Мерседес» з державними прапорами, що їхав 7 травня 2012 року в супроводі автомобілів охорони центром Москви, і притягнути водія машини до відповідальності. Відпо-відно до Кодексу про адмі-ністративні правопорушен-ня, водій «Мерседеса» по-рушив частину 2 статті 12.2 (керування транспортним засобом з порушенням правил установлення на ньому державних реєстра-ційних знаків). Передавати повноваження на автомобі-лі «Мерседес» чорного кольору без переднього но-мера приїхав і Дмитро Мед-ведев, який займав тоді пост президента Росії. До речі, відповідь на за-пит дали через два місяці після подачі, що явно супе-речить закону.

Переможниця серед геніїв

Нею стала учениця Хмельницького техноло-гічного багатопрофільно-го ліцею Христина Ган-зюк, яка здобула третє місце на Олімпіаді геніїв, що відбулася у США. В індивідуальному заліку це була єдина представ-ниця України. Право на участь у цьо-му міжнародному кон-курсі хмельничанка от-римала як дипломант II

ступеня Всеукраїнського конкурсу «Intel-Еко Ук-раїна-2012». Зі своєю ро-ботою «Роль природних мінеральних сорбентів в процесах очищення води та в повсякденному ви-користанні» хмельниць-ка школярка здобула «бронзу» серед майже се-мисот учасників з Аме-рики та Європи. Матері-али для досліджень вона брала на Ташківському

родовищі, яке розміщено в Славуцькому районі Хмельницької області, використавши місцеві природні мінерали. На їх основі було розроблено сорбенти для очищення води, нафтопродуктів та виготовлено мило, скра-би, пасти. Цю готову продукцію Христина представила на суд журі. Ірина КОЗАК. Хмельницький.

ФОТОФАКТ

В індіанській ре-зервації Канаваке, розташованій не-подалік від Мон-реаля, провели традиційний пау-вау — збори пів-нічноамерикан-ських індіанців, на які з'їжджаються представники різ-них племен Кана-ди й США.

Фото XINHUA/Укрінформ.

Ветерана й досі називають грозою злочинності

В управлінні внутрішніх справ Рівненщини ходять легенди про полковника міліції, оперативника з 33-річним стажем Івана Івановича Гончаренка (на знімку). Хоча чоловік вже багато років на заслуженому відпочинку, його й досі називають грозою злочинності.

Велика Вітчизняна війна застала 15-річного Івана у рідному селі Сухорабівка, що в Ресутилівському районі на Полтавщині. Хоча й досі доля не пестила його (хлопцеві доводилося до перших заморозків ходити до школи босоніж, працювати у колгоспі під час літніх канікул та виконувати всю сільську роботу), але війна повністю перекреслила його дитинство: з перших її днів Іван копав окопи для військових, разом з односельцями переганяв худобу, щоб не дісталася фашистам.

Тричі хлопця намагались вивезти до Німеччини, але щоразу Івану щастило. Навес-

ні 1942 року, коли товарний потяг із бранцями зупинився в Дарниці, йому з двома товаришами вдалося втекти. Майже місяць троє юнаків пішки поверталися додому. Але там їх схопили фа-

шисти і кинули у підвал школи.

— Нас били, — згадує Іван Іванович Гончаренко. — Так тривало кілька діб, аж поки не приїхав німець-офіцер. Наказав нас розстріляти. Серед ночі під примусом кожен із нас викопав по ямі (вони мали стати могилами). Та в село навідалися партизани. Тижднями ми переходили по горищах та підвалах хат сусідніх сіл...

У серпні 1943 року, коли німці вже от-от повинні були залишити село, Іван з товаришами повернувся додому. Того вечора він з однолітками сидів за снопами на окраїні села, розмовляли. Коли попрощався з друзями і пішов додому, тишу літнього вечора стривожили автоматні черги: німці вбили п'ятьох товаришів, з якими він щойно зустрічався... А в селі була справжня паніка —

палали хати. Тішило тільки те, що його рідні були живі. Вже згодом для них Іван викопав землянку, а коли прийшли радянські війська, пішов в армію.

Зовсім недовго Іван навчався, а потім — на передову. Був поранений при форсуванні річки Вісла та визволенні Варшави. День Перемоги зустрів у Берліні. Ще вісім років після війни — до 1953 року — Іван Іванович служив в Радянській армії. Демобілізувався, викладав дітям географію, фізичну та допризовну підготовку у школі. А згодом його направили на роботу в органи внутрішніх справ. Був оперативником. Звичайно, за 33 роки служби змінив не одну посаду, але завжди боровся із злочинністю.

— Пригадую резонансний злочин — замах на пограбування банку у Клевани, —

згадує ветеран міліції Іван Іванович Гончаренко. — Тоді злочинець автоматом, викраденим в одній з військових частин, розстріляв вікна установи: намагався вбити охоронців та забрати гроші. Але спрацювала сигналізація, злочинцю не вдалося втілити свій намір, і він зник з місця події. Хоча очевидців події не було, ми вже за кілька днів «напали на слід». З'ясувалось, що на його рахунок ще чимало злочинів.

Перебуваючи на заслуженому відпочинку, Іван Іванович усе одно не полишає рідний карний розшук. Завжди готовий порадити, допомогти, поділитися своїм багатим досвідом... Та й колектив відповідає йому такою ж увагою і повагою.

Олена ДУДКО,
інспектор СЗГ УМВСУ
в Рівненській області.
Фото автора.

Ласкаво запрошуємо до Країни дурнів, Або Розіграш від спритних торгашів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Але ж я ніколи не брала участі у жодних етапах жодних розіграшів. Чесно кажучи, вже зовсім розсмішила приписка (P. S.) під листом: «Не дозволяйте іншим керувати Вашою долею: не відповідаючи на лист з виграшем, який буде у Вашому наступному конверті, Ви даруйте заздрісникам шанс отримати його за Вас. Не помиліться, відмахнувшись одного разу від власної удачі. Все можливо, якщо ми отримаємо Вашу відповідь «ТАК» на кореспонденцію в бордовому конверті» (тобто, наступному. — Авт.).

Лист від «Букер Букер» зацікавив мене хіба що як журналіста. Цікаво, звичайно, відстежувати, як тонко психологічно діють менеджери під час нав'язливої кампанії з продажу своєї продукції. Використовують при цьому «болючі» точки людини: заздрісність, бажання швидко збагатитися... Припускаю, що листів з обіцянками «золотих гір» отримали й багато інших людей. Автори «розіграшу» (слово ж яке підбрала «Букер Букер» — прямисінько в «яблучко»!) розраховують, що все-таки знайдуться легковірні, котрі «клонуть» на обіцянці призи, загальна сума яких становить 500000 гривень. Але ті, хто вміє відсіювати зерно від половини (до таких, пробачте за нескромність, відношу й себе), замисляться: це ж скільки книжок потрібно продати ТОВ «Букер Букер», щоб мати фінансовий зиск для себе та ще й ось так щедро призи роздавати по регіонах (таких в Україні 24 та ще й в АР Крим)?

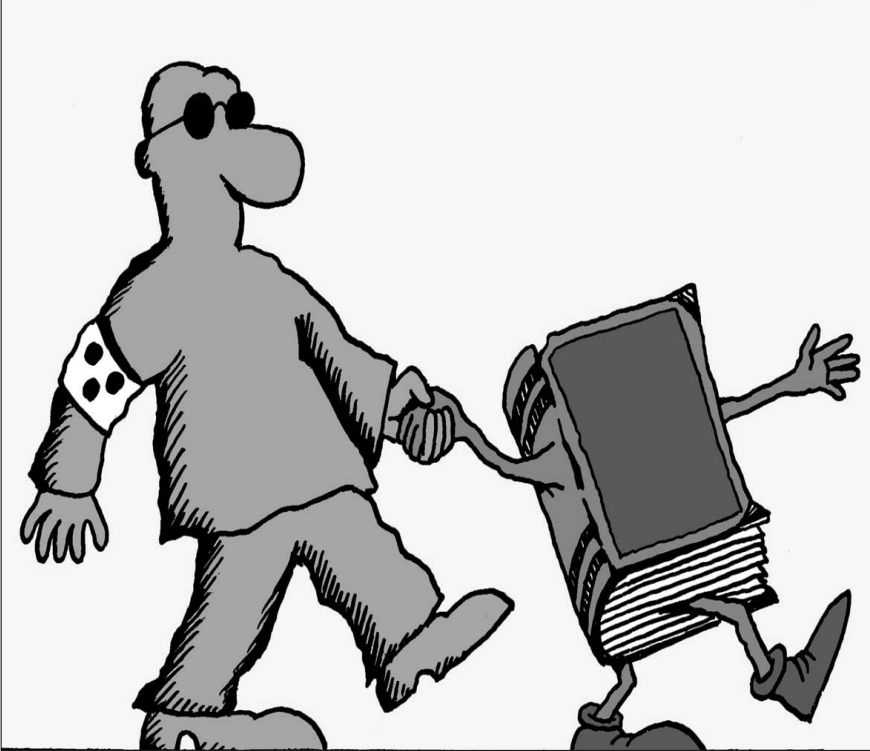
Несподіване послання від «Букер Букер» обурило тим, що

в ньому сказано, що я взяла участь в якихось попередніх розіграшах, а також тим, що ТОВ без моєї на те згоди використало мою домашню адресу. Цікаво, де воно її взяло? Інша річ, якби йшлося про номер домашнього телефону, — він є на довідці «Укртелекому». Але адреса... Цю інформацію, на мою думку, можна віднести до персональної.

Тим часом саме ТОВ «Букер Букер» не вказує своєї юридичної адреси, а тільки номер абонентської скриньки № 9 та поштовий індекс у Києві — 03300. До речі, дані про те, кому належить абонентська скринька, поштовики зобов'язані не розголошувати. Тож згадане товариство не ризикує, що до його офісу будуть йти з претензіями. Зате «ощасливлені» подібними обіцянками солідного призу свої відгуки не соромляться викладати в Інтернеті.

Щоправда, уважні отримувачі таких нав'язливих листів обов'язково помітять, що на місці поштової марки є позначка «Оплачено. Дог. № 27-50-2093 від 5.12.2011 р.», а в листі вказано ідентифікаційний (не буду стверджувати, що справжній. — Авт.) код юридичної особи 37982292. За ними, при бажанні, можна підняти договір з «Укрпоштою» на надання послуг з доставки подібних листів «шастя», а за кодом з'ясувати юридичну адресу фірми. Особисто я не потребую послуг, що нав'язує мені «Букер Букер», хоча й люблю книжки і часто купую їх.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.
Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

У разі, якщо ви вважаєте, що підприємство постійно докучає вам своєю продукцією, то у вас є право подати скаргу до служби захисту прав споживачів. Оскільки ч. 4 ст. 19 Закону «Про захист прав споживачів» забороняється проведення агресивної підприємницької практики. У такому випадку фактично містяться елементи примусу, докучання або не належного впливу. Згідно з умовами проведення акції від ТОВ «БУКЕР БУКЕР» це підприємство проводить маркетингову акцію, яка спрямована на підвищення попиту клієнтів на товари фірми. Щодо визначених підприємством переможців, то за умовами акції всі, хто отримав документи інформаційно-рекламного характеру, оголошуються переможцями. До того ж у листі сказано, що термін «переможець» означає, що цього клієнта обрано фірмою серед інших для надсилання зазначених документів, під час одержання яких йому надається можливість брати участь в акції та претендувати на призи при виконанні певних умов. Тобто участь в акції фірми не дає стовідсоткову гарантію на отримання призу, а лише надає право претендувати на нього. Але з терміна «переможець» випливає, що клієнт обирався серед інших клієнтів, а отже, його дані оброблялися. Оскільки підприємство має, окрім прізвища та імені, вашу домашню адресу, тут можна говорити про збір, обробку та використання персональних даних, а оскільки ви згоду на це не давали, то в такий спосіб підприємство незаконно збирало та використовувало ці дані, порушуючи норми ч. 5 ст. 6 Закону «Про захист персональних

даних». У такому разі необхідно написати скаргу до служби з питань захисту персональних даних про порушення ваших прав щодо персональних даних. Окрім зазначеного у статті способу дізнатися про місцезнаходження фірми є ще один. В Інтернеті існує офіційний реєстр юридичних та фізичних осіб підприємства Інформаційно-ресурсний центр www.irc.gov.ua — Пошук в ЄДР (до речі, зазначене підприємство там теж є). У цьому реєстрі за назвою фірми можна дізнатися її місцезнаходження, а також керівника підприємства.

Артур АЛІЄВ.
P. S. З проханням прокоментувати цю ситуацію ми також звернулися до органів внутрішніх справ та прокуратури, проте жодної відповіді на момент публікації статті від них так і не отримали.

Керівництво автономії робить пляжі доступними

Рада міністрів Криму розпорядилася посилити заходи щодо забезпечення доступу громадян на пляжі загального користування та в місця відпочинку. Відповідну постанову було прийнято на засіданні Верховної Ради АРК.

Міністерствам і відомствам, органам місцевої влади доручено перевіряти виконання ухвалених рішень щодо встановлення плати за відвідування пляжів і заповідників і вживати заходів зі скасування неправомірно встановленої плати за користування ними.

«Те, що відбувається, значною мірою впливає на імідж Криму, отже, необхідно наводити порядок. Це потрібно робити всім разом. Кожен, хто відповідає за дотримання закону в цьому питанні, несе персональну відповідальність», — прокоментував постанову Голова Ради міністрів АРК Анатолій Могильов.

На сьогодні за результатами перевірок робочої групи Міністерства курортів і туризму Криму було демонтовано 21 конструкцію, що перекриває доступ до пляжів, а також призупинили 17 будівництв.

Керманічі міст спільно вирішать, як розвиватися

У Ялті триває VIII Український муніципальний форум, на який зібралися близько 300 представників держорганів і місцевого самоврядування. Його організовано Асоціацією міст України за підтримки урядів Канади й Сполучених Штатів Америки. На зустрічі обговорять розвиток і модернізацію українських міст, проекти державно-приватного партнерства в галузі міського благоустрою, енергозбереження та водопостачання, управління твердими побутовими відходами.

Воронцовський палац і театр стануть мініатюрними

Парк «Крим у мініатюрі» найближчим часом поповниться новими експонатами.

За словами керуючого справами Алуштинського виконкому Віктора Фрадкіна, серед них — Воронцовський палац, кілька пам'яток із Севастополя та театр ім. Чехова в Ялті. Нині над цим працює команда фахівців.

Віктор Фрадкін також зазначив, що парк «Крим у мініатюрі» дуже популярний серед жителів і гостей міста, щодня його відвідують близько двох тисяч осіб.

Виноградники замість пустирів

На занедбаних сільськогосподарських землях у Криму потрібно закладати нові сади й виноградники. Таку думку озвучив Голова Ради міністрів АРК Анатолій Могильов в ефірі Державної телерадіокомпанії «Крим».

Зокрема, як передає пресслужба Ради міністрів Криму, Анатолій Могильов зазначив, що останнім часом на півогострові площ під посадами стає дедалі менше. «Ми ведемо переговори про відновлення садів і виноградників, і площі, які не обробляються, віддаватимемо саме під них», — пояснив перспективи А. Могильов. І додав, що розвиток сільського господарства в Криму має бути пріоритетним. Це дасть змогу зробити регіон самодостатнім, а ефективне використання сільськогосподарських площ дасть значний економічний ефект.

Заслуги міського голови Керчі відзначено орденом

Олег Осадчий одержав державну нагороду — орден князя Ярослава Мудрого V ступеня. Його міському голові Керчі вручив Голова Ради міністрів Криму Анатолій Могильов.

За даними прес-служби виконкому Керченської міськради, орден було вручено за дорученням Президента України Віктора Януковича «за особливі заслуги перед Україною й вагомий внесок у розвиток міста й Криму».

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

На прощу до Зарваниці

Починаючи з минулого четверга сотні прочан звідусіль йшли пішки до Зарваниці, що у Тереховлянському районі на Тернопільщині. У суботу і неділю ці струмки злилися у стотисячну ріку вірян, яка заповнила долину перед Марійським духовним центром (на знімку вгорі). Тут відбувалися всеукраїнська та молодіжна прощі, присвячені 120-річчю від дня народження патріарха УГКЦ Йосифа Сліпого та тематиці Святих Тайн.

У суботу біля парафіяльної церкви (тут зберігається чудотворний образ Зарванницької Богоматері з маленьким Ісусом на руках) пройшла зустріч молоді з главою УГКЦ Святославом Шевчуком. «Віра здатна творити дива, — сказав він. — Проща — це можливість замислитися над життям, духовними цінностями, наверненням до Бога. Сусільству потрібні активні і здорові молоді люди». Молодь церкви вирішила створити єдиний молодіжний простір, і її глава заявив, що приєднується до нього. У ніч із суботи на неділю у Марійському духовному центрі відбувалися нічні чужання, хресний хід, духовний концерт... Неймовірно красивий вигляд мав майдан перед собором, коли його заповнили тисячі вірян із запаленими свічками у руках, серед яких були й народні депутати України. Архієрейська Свята літургія у неділю супроводжувалася дощем, але прочани не розходилися. Стояли під парасольками, у дошовиках, простоволосі. Блаженніший Святослав з цього приводу нагадав слова Папи

Івана Павла II: «Дош паде — діти ростуть». — Нехай кожна крапля дощу, який упав на ваші плечі у цьому чудотворному місці, — сказав він у проповіді, — перетвориться на духовну росу Духа Святого, яка божественною благодаттю огорне серця. Бажаю, щоб кожна вашу молитву було вислухано, кожную рану — зцілено, кожен сумнів — усунено, кожную сльозу — виторго». Серед тих, хто йшов до Зарваниці за зціленням, більше сотні літ тому була

Очищення в святій купелі.

На прощу пішки, на авто й навіть на возах.

може допомогти: ні знання, ні гроші, ні зв'язки. Єдина надія — на Духа Святого. «Він дасть наші церкві і світло, і сили», — писав патріарх. Так і сталося. Це святе місце відоме відтоді, як 1240 року, втікаючи від татаро-монголів, що захопили Київ, уцілілий монах подався на захід. Йшов він багато днів і ночей. Діставшись до лісу, стомлений заснув. Привиділася йому чудова долина, оповита дивним сяйвом. В його блиску з'явилася Богоматір з двома ангелами, які тримали у руках білі лілії. Прокинувшись, чернець справді побачив долину, яку оточував ліс. У росяній траві блищало джерело з чистою водою, а над ним небесним промінням засяяла ікона Пресвятої Диви Марії з малим Ісусом на руках. Те місце, де монах зморив (зарвав) сон, назвали Зарванницею. Біля джерела він з часом збудував капличку і помістив там чудотворний образ. Зачувши про диво, сюди почали приходити люди. Згодом тут з'явилося поселення, збудували церкву. Не раз храми (були вони

З Тернополя до Зарваниці: 80 км за два дні.

Сповідь.

спочатку дерев'яними) горіли, але ікона Божої Матері лишалася неушкодженою. В 1867 році Папа Пій IX надав Зарваниці статус відпустового місця. Відтоді сюди йшли і йшли прочани, аж до 1944 року, коли було знищено дерев'яну церкву, монастир, каплицю, а чудодійне джерело обгородили колючим дротом. Незважаючи на міліцейські кордони та переслідування, і в радянські часи сюди проривалися прочани, у лісі та в хатах відбувалися богослужіння. Відбудувати Зарваницю випало отцю митрату Василю Семенюку, нині митрополиту Тернопільському і Хмельницькому. Тепер тут виріс цілий комплекс, діє монастир. З ранньої весни до пізньої осені сюди йдуть на прощу. Вже традиційно пішки із Самбора до Зарваниці прямують тисячі людей, родичі яких змушені були виїхати на заробітки, а таких в Україні мільйони. Вони моляться за їхнє благополуччя, шастливе повернення на рідну землю, возз'єднання з сім'єю. Саме тут, у Зарваниці, заплановано побудувати перший в Україні пам'ятник заробітчанами.

По вірі вашій воздасться вам... Я поспілкувалася з прочанами. У кожного свої причини відвідати святе місце. «У квітні не стало моєї матері, тому цю прощу я присвячую її пам'яті, — ділиться Ярослава Іванівна з села Білої під Тернополем. — А ще донька не може зачати, а над ним небесним промінням засяяла ікона Пресвятої Диви Марії з малим Ісусом на руках. Те місце, де монах зморив (зарвав) сон, назвали Зарванницею. Біля джерела він з часом збудував капличку і помістив там чудотворний образ. Зачувши про диво, сюди почали приходити люди. Згодом тут з'явилося поселення, збудували церкву. Не раз храми (були вони

Глава Греко-католицької церкви України Святослав Шевчук біля ікони Божої Матері.

тож була для матері екскурсоводом. Світлана з трьома дітьми добиралася з Хмельниччини. За мамин поділ тримаються семирічна Надійка і п'ятирічний Сашко. У візочку тримісячна Соня, задля неї мати й подолала більше сотні кілометрів — найменшенька хворіє. Пані Світлана з Дніпропетровської області тримає у руках скриньку з написом «По жертва на будівництво греко-католицького храму». «Ми приїхали сюди з отцем Ігорем. Будувати храм у

Дніпропетровську почали недавно. Греко-католиків у нас мало, тому сподіваємось на прочан. Нам багато допомагають парафії з Івано-Франківської, Львівської і Тернопільської областей, за що ми їм щиро вдячні».

Кожну молитву тут буде почуто, всі щирі слова — вислухано... Сподіваючись на це, йдуть і йдуть прочани до Зарваниці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото
Андрія НЕСТЕРЕНКА.

БУМ у Калинівці

В цехах Калинівського машинобудівного заводу на Вінниччині створюють техніку, яка має великий попит за кордоном. З усіх країн СНД тільки ми виготовляємо буртоукладальні машини (БУМ) для розвантаження автомобілів з буряками і формування кагатів з корінців на цукрозаводах. Підприємство 70 відсотків продукції відправляє зарубіжним споживачам і тим самим заробляє для держави валюту. Вітчизняний виробник, найближчі конкуренти якого — за океаном, міг би додати обертів, якби отримав хоча б незначну підтримку від держави.

— Ніхто із зарубіжних споживачів не працює за принципом попередньої оплати замовленої продукції, — каже директор заводу Анатолій Остапенко. — Навіть білоруси перестали це робити. Хоча ще донедавна вносили передоплату, тепер, кажуть, їм це заборонили, причому на законодавчому рівні. Тому всі замовлення виконуємо за власні кошти.

Особливість продукції, про яку йдеться, в тому, що БУМи надзвичайно громіздкі. Один такий виріб, як пояснили на заводі, складається з 32 елементів. На його виготовлення витрачають не менш як три місяці.

Виходить, упродовж цього часу кошти заводчан працюють на замовника. Втрачає підприємство також на дорогих кредитах. Без них ніяк не обійтися. Але ж під які відсотки банки позичають гроші!

— Якби таким заводам, як наш, держава надавала пільгові кредити, виграло б не тільки підприємство, — упевнений Анатолій Остапенко. — Більше продавали б — мали б більше валюти. Замовлень вистачає, бо таку техніку, крім нас, не робить практично ніхто. Причому не тільки в сусідніх країнах. Найближчі наші конкуренти — аж у США.

Рекордним за кількістю зроблених БУМів директор назвав 2007-й. Тоді з конвеєра зійшла 21 машина. Тим часом технологічні потужності заводу дають можливість виготовляти понад

п'ятсот (!) БУМів на рік. Саме стільки їх робили у радянські часи.

Заводчани суттєво вдосконалили техніку. Насамперед збільшили потужність. БУМи радянських часів розвантажували автомобілі загальною вагою 20—30 тонн. Сучасні піднімають вантажівки з причепом загальною вагою до 60 тонн. Додали ще один технологічний елемент — забезпечують доочищення коренів від фізичного забруднення перед їх укладанням у кагати.

— Навіть для цукрозаводу з потужністю переробки дві тисячі тонн коренів на добу треба шість, а то й вісім БУМів, — пояснює заступник директора заводу Іван Шепета. — Але ж нашу техніку використовують для розвантаження багатотоннажних автомобілів з іншою продукцією. Вона обслуговує машини з картоплею, яблуками, зерном, насінням ріпаку і соняшнику, іншими сипучими вантажами.

**Директор заводу
Анатолій
Остапенко.**

Під час нашого перебування на підприємстві робітники завантажували на залізничну платформу новенький БУМ для білорусів. Бригадир вантажників Микола Бондар пояснив, що техніку відправляють для Східенського цукрозаводу. «У Білорусі тільки чотири цукроварні, — каже пан Микола. — На кожній з них є наші БУМи. Цей — найпотужніший, останньої модифікації».

У Білорусі, Росії, деяких інших країнах завод має свої представництва. У разі необхідності через них поставляють замовникам за-

**Голова Калинівської РДА
Василь Поліщук
і токар Галина Бабій.**

пасні частини, технологічні деталі.

Крім того, на підприємстві освоїли новий вид продукції для молочної промисловості, зокрема, для виробництва сухого молока. Виготовляють обладнання для хлібопекарських заводів.

У механічному цеху чи не найбільше вразило те, що за токарними верстатами працюють представниці прекрасної статі. «Як у роки війни, — пожартував колега, — чоловіки на фронті, а жінки — в цехах». Усміхнувшись на

те, директор заводу пояснив, що робітниця виготовляють деталі невеликих розмірів. «У чоловіків на таке терпіння не вистачає, — каже Анатолій Остапенко. — Жінки роблять це старанно. До їхньої роботи не маємо претензій». На іншій лінії за токарними верстатами — жодної жінки, роботу виконували тільки чоловіки.

**Віктор
СКРИПНИК.**
Вінницька область.
**Фото Олександра
КЛИМЕНКА.**

**Токар
Катерина
Самойлюк.**

У Світловодську відкрили пам'ятник «Серце любові», створений Тарасом Вовком: це романтичне місце для закоханих, де вони можуть символічними замками скріпити свої стосунки, *повідомляє наш власкор Олег ШВЕРНЕНКО*

Столичний радіоринок восени можуть перенести з Караєєвих дач на Петрівку, — повідомив депутат Київради Олексій ДАВИДЕНКО (УНІАН)

Кобзарську хату — краще на дрова?

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

У селі Чапаївка Менського району вже кілька місяців вирішують долю старенького помешкання, що в центрі села. Там колись було три квартири, де нині ніхто не живе. 10 листопада минулого року сесія Чапайівської сільради вирішила перевести цей аварійний будинок у нежитловий фонд. А вже 25 травня цього року сільвиконком надав дозвіл на ліквідацію останнього в місячний термін.

Можна було б похвалити владу за таке прискорення вирішення проблеми. Адже у чернігівських селах — тисячі занедбаних розвалюх, які після смерті власників стають нікому не потрібними. Вибиті шибки, чагарники, бур'яни. Краще розібрати б їх на дрова! Але є тим часом у Чапайівці одна «заковика».

Авторка звернення до редакції Тетяна Дубовик у приміщенні, що підлягає знесенню, облаштувала приватний музей. Що він є насправді, я переконався сам. Сюди місцеві мешканці знесли старожитності: предмети побуту, знаряддя праці, вишитий одяг. Є тут і куточок, присвячений відомому українському кобзареві та майстру з виготовлення бандур Олександр Корнієвському.

— Він родом із сусідньої Данилівки, — розповіла Тетяна Віталіївна. — Але його батько, Самійло

Кирилович, під час колективізації та розкуркулювань свій великий будинок переніс у це село, подарувавши синові Федору. Тобто в Чапайівці є помешкання, пов'язане з Олександром Корнієвським, у якому він виріс. От я й хочу облаштувати тут приватний музей, присвячений цій видатній постаті.

У Чернігові й Мені не проти музею в Чапайівці. Проте у самому селі є багато скептиків, особливо серед місцевих депутатів. Річ у тім, що Тетяна Віталіївна протягом багатьох років — активний сільський громадський діяч-опозиціонер. Вона з багатьох питань має власну думку, яку декларує на сільських сесіях, часто відстоює свою позицію в судах. Опоненти приватного музею сумніваються, що приміщення під знесення має якусь цінність, бо, мовляв, доказів про те, що воно на-

лежало батьку Олександра Корнієвського, немає. Справді, архівних документів не знайдено. Невістка Федора Корнієвського Марфа Прокопівна нам при зустрічі сказала:

— То свекрова хата, та нічого не знаю про перевезення цього будинку з Данилівки.

Але жінка й не могла цього знати, бо вийшла

заміж за Віталія Корнієвського в 1950 році. Тоді вже у будинку мешкали інші власники. Марфа Прокопівна оповіла, що Олександр Корнієвський дуже часто приїжджав до її родини гостювати.

— Але ж його речі, музичні інструменти були в Корюківці, де він жив, — додала. — А тут що ставити в музей? Я не знаю. Коли він ще був живий, то казав, що в його хаті у Корюківці буде музей. Але його молодша на 30 років дружина продала той будинок...

Ще одна невістка Корнієвських, Ніна Степанівна Корнієвська, яка записувала спогади кобзаря, наполягає, що це все-таки будинок, у якому він народився:

— Самійло Корнієвський переносить свою велику хату для багатодітної родини сина Федора в Бобирів хутір (тепер Чапайка. — Авт.), а сам залишається жити у клуні. Майно віддає громаді й таким чином рятується від арешту та висилки. Але Федора директор радгоспу теж вигнав із цієї хати. Його старший син Анатолій бачив і запам'ятав, як у родини забирали все. Хата залишилася радгоспу, а згодом, після його лік-

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»:

Корнієвський Олександр Самійлович народився 21 березня 1889 р. у селі Данилівка. До його батька двічі приїжджав Лев Толстой, з яким він разом служив. Кобзар, майстер із виготовлення бандур був репресований у 1937 р. Навіть на засланих він зробив для себе народний музичний інструмент. На своє 90-річчя виготовив 180-ту двогрифну бандуру. Помер майстер 31 січня 1988 року на 99 році життя у Корюківці.

відації, — сільраді. У ній же народився і ставав на ноги Олександр Самійлович.

Це свідчення, звичайно, цінне. І його не можна залишити без уваги. Нежитлового аварійного приміщення, ясна річ, найлегше позбутися. Та

воно ж все-таки вартує більше ніж дрова!

Тетяна Дубовик хоче, щоб приміщення було передано її родині у власність для подальшого облаштування музею.

Сільський голова Людмила Ковбаса передбачає тут складнощі. Адже, щоб будинок передати, треба виготовити техпаспорт (у селах за звичною практикою радянських часів цього не робили). А така документація нині коштує кілька тисяч гривень.

— Таких грошей у нас немає, — зазначила сільський голова. Комісія з депутатів, представників різних інстанцій визнала будинок аварійним (в одній із квартир була пожежа, і стеля тримається на підпорках). На одній із сесій було запропоновано організувати музей у добротному приміщенні колишньої школи та дитсадка. Але Тетяна Віталіївна проти цього.

На нашу думку, все-таки треба знайти компроміс. На Чернігівщині, особливо на Менщині, жило багато кобзарів. То чому б у Чапайівці на базі колишньої школи не створити Музей кобзарів Чернігівщини? Поряд з цим музейним закладом добре «почувався» б і будинок Корнієвських. Після огляду експозицій сюди можна було б прийти і подивитися на хатину кобзаря. Так, вона аварійна, але після певного незначного ремонту це приміщення буде цілком привабливе для зовнішнього огляду.

Кобзар, лірник, лауреат Шевченківської премії Василь Нечепач: — Уся Менщина — у могилах кобзарів. У Синяївці похований Петро Ткаченко-Галашко, у Дмитрівці — Аврам Гребень, у Волосківцях — Терешко Пархоменко. Тому я підтримую зусилля Тетяни Дубовик зі створення у Чапайівці музею.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Менський район Чернігівської області.
На знімках: батьківська хата кобзаря Олександра Корнієвського. Валентина Дубовик: «Моя дочка тут уже багато чого зробила... Як же це все розвалювати?»
Фото автора.

Велика риба з мутної води

Науково-промисловий лов риби на Херсонщині виявився лише невдалою спробою «легалізувати» масштабне браконьєрство. Приватне підприємство з Білозерського району області уклало договір про вилов живцем декількох дорослих осетрів з ікרוю для вирощування їхнього потомства на Дніпровському державному виробничо-експериментальному заводі за окрему плату. Але коли співробітники міліції та прокуратури перехопили його баркас на річці Бакай, то виявилось, що він буквально забитий якою завгодно рибою, тільки не осетрами. Причому хижацький промисел віє в присутності та з відома співробітника Державної екологічної інспекції області!

Браконьєрство «під прикриттям»

— У баркасі рейдова група виявила майже центнер карася, лина, сома, щуки та товстолобика. Звичайно, буває, що до пасток для осетрів потрапляє інша риба, та якщо вона подає ознаки життя, її обов'язково потрібно випускати. У цьому випадку риба саме була жива, але випускати її ніхто не збирався — члени рибальської бригади зізналися, що хотіли її продати, щоб купити пальне для мотора барка-

са, а залишок витратити на особисті потреби. Тож за фактом замаху на присвоєння водних живих ресурсів прокуратура порушила кримінальну справу за статтю 191 КК України. Рибалкам також доведеться відшкодувати понад 28 тисяч гривень збитку, завданого навколосередовищу, — коментує Херсонський природоохоронний прокурор Дніпровської екологічної прокуратури Ігор Насонов. — Правову оцінку одержать також дії, а точніше бездіяльність співробітника Державної екологічної ін-

спекції, який перебував на баркасі, — найімовірніше, його притягнуть до адміністративної відповідальності за порушення антикорупційного законодавства України.

При вилові осетрів для відтворення в штучних умовах на судні мав бути присутній співробітник осетрового рибоводного заводу, на замовлення якого й відбувався цей вилов. Але дивна річ: начебто він там був, але водночас... його не було.

— Наше підприємство відразу ж розірвало договір із приватним підприємством, що не виправдало довіри, — пояснює директор Дніпровського осетрового виробничо-експериментального рибоводного заводу Віталій Плугатарьов. — Виробників для одержання ікри та молочка з дозволу Міністерства України в низов'ях Дніпра відловлюють 52 рибалки: це дев'ять бригад, і в супровід кожної потрібно виділити представника. Ми не

можемо відволікати від роботи стільки штатних фахівців, тому представниками заводу за окремими угодами призначаються члени тих самих рибальських бригад.

Міняємо осетра на стерлядь

Українські іхтіологи вже давно дійшли висновку, що розведення осетрів і севрюги в низов'ях Дніпра себе не виправдовує з багатьох причин. По-перше, виробників доводиться «вилучати» із природного середовища перебування, де їх і так залишилося обмаль. По-друге, сама система їхнього вилову породжує зловживання. А по-третє, економічний ефект цього розведення наближається до нуля: вирощені такою працею й з затратами молоді осетри йдуть нагулювати вагу в Чорне море, де їх з великим успіхом і «вибивають» як вітчизняні, так і турецькі, румунські, болгарські бракон'єри. Через сім-вісім років метати ікру в Дніпро повертається менше одного

відсотка риб, що ніяк себе не виправдовує. А тим часом, на тому самому Дніпровському осетровому вже давно розробили альтернативну технологію розведення не менш цінного промислового виду, що не потребує ні ловити «диких» виробників, ні «поставляти улови» іноземним рибалкам. Ось уже четвертий рік завод вирощує та випускає в голловну українську річку стерлядь — ту саму «чер-

вону рибу», що і смакові якості має відмінні, і наші прісніх вод не залишає. Ловити її плідників теж не потрібно: вони в кількості 12,5 тисячі штук вирощені на тому ж Дніпровському осетровому і прекрасно почувуються у ставковому комплексі підприємства.

Рибоводи сподіваються: якщо бракон'єри стерлядь не переловлять, то вже через два-три роки заново акліматизована в головній українській річці «царська риба» віднереститься в природних умовах. До речі, до розгулу хижацького лову та погіршення екології Дніпра стерлядь метала ікру зовсім поруч із осетровим заводом — в озері Чучужне (чучуга — народна назва цієї риби). Тож, може, Україні взагалі не варто «город городити» і створювати сприятливе середовище для «узакононого» браконьєрства, а зосередитися саме на вирощуванні стерляді, і не полювати за кожним осетром, що запливає у Дніпро, заради видавлювання з них ікри та молочка?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Відпочинок біля моря
в горах сміття

Прокуратура перевіряє

Рятівні в таку спеку одеські пляжі — тема для особливої розмови. Про їх благоустрій, чистоту, пляжні туалети й водопровід у місті говорять усі в холодну пору року. Але, як завжди, літо приходить зненацька, і пляжі не готові до прийому відпочивальників.

В Одесі 9 загальнодоступних пляжів. Яка ситуація в місцях масового прийому морських ванн сьогодні? Однозначно можна сказати — досить комфортно на пляжах почувуються ті, у кого немає проблем із грошима. Для тих, хто заплатив 100 гривень за вхід, надаються послуги у вигляді тапчана, парасолі від сонця, стільця, душі, туалету.

Головний пляж міста — «Аркадія». На центральній алеї розміщено карту з позначенням платних і безкоштовних зон для відпочинку. 6 приватних фірм поділили морське узбережжя, встановили охорону, яка на гарматний постріл не підпускає до моря тих, хто не оплатить у касі квиток за право пройти на пляж. Тут же висить плакат, який сповіщає, що вхід на пляж зі своїми напоями й продуктами заборонено.

Рівні ряди тапчанів, басейн для дітей, чистий пісок, офіціанти, що снують із таями з напоями між відпочивальниками, — очам любо глянути на культуру сервісу. Поруч із цим острівцем цивілізованого відпочинку — невелика ділянка, де, немов оселідці у бочці, тісняться відпочивальники. Це — загальноміський публічний пляж, платних послуг тут немає.

— Це якийсь жах, — говорить Ганна Чорноіваненко, яка приїхала з Кіровограда. — Пісок брудний, у недопалках, урни забиті сміттям, пляшками. Не те, що відпочивати тут огидно, а просто на пісок лягти, схоже, шкідливо для здоров'я.

На багатьох інших пляжах картина аналогічна. Загнані, немов у резервацію, «безкоштовники» хіба що тільки на головах одне в одному не засмагають.

Чи знає про катастрофічну ситуацію на пляжах Одеси міська влада? Звичайно, знає. Одеський міський голова Олексій Костусев і його перший заступник Микола Ільченко регулярно в присутності телекамер прогулюються пляжами міста. Обіцяють навести лад, знести незаконні споруди, вирішити проблему туалетів та каналізації, водопроводів і вивозу сміття. Але результат від таких екскурсій поки що нульовий.

До речі, час від часу міська влада повідомляє про відкриття пляжів для інвалідів. Сьогодні їх формально — чотири. Але на цих пляжах не те що людина з обмеженими фізичними можливостями, а й здоровані відпочити не можуть. Біля нічного клубу «Ітака» кут нахилу пандуса, по якому візочники можуть спуститися до моря — близько 45 градусів.

Туалети для інвалідів на пляжах закриті. Ключ знаходиться в адміністратора пляжу, знайти якого серед багатотисячної юрби відпочивальників настільки важко, як голку в стозі сіна.

Дістатися до пляжу для людей з обмеженими фізичними можливостями також проблематично: автомобілям інвалідів в'їзд у пляжну зону заборонено. А автобуси, що курсують на пляж, беруть у салон тільки інвалідів з одеською пропискою, іногородні дістаються то як може.

Незважаючи на спекотну погоду, морська вода в Одеській затоці відповідає санітарно-епідеміологічним нормам. Чого не скажеш, наприклад, про піщані маси на пляжах. Їх на наявність паразитів СЕС не перевіряє. А що перевіряти? Під тонким шаром піску — купи недопалків, шкірок від фруктів, шкарлупи від соняшникового насіння.

Відсутність елементарного порядку на пляжах міста призвела до того, що почали виникати «пляжні бунти» — акції протесту людей, обурених тим, що дістатися до морської води сьогодні в Одесі практично неможливо.

Тривожна ситуація на одеських пляжах не пройшла повз увагу прокуратури Одеської області, що провела перевірку фактів, викладених у заявах громадян. Порушення виявлені, зокрема, на пляжах «Аркадія», «Вірада», «Чайка», «Рив'єра». Зокрема, адміністрація цих пляжів, на думку обласної прокуратури, перешкоджає безкоштовному доступу відпочивальників на території місць відпочинку. За результатами перевірки прокуратура звернулася до Одеського міського голови Олексія Костусева з вимогою усунути порушення, а також притягти до відповідальності посадових осіб виконком Одеської міськради, які не забезпечили контроль над виконанням вимог закону на міських пляжах. Прокуратура Одеської області ухвалила рішення щодо щотижневого контролю ситуації на пляжах.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Автостоп, або Як і чому чиновники перевізника «з'їли»

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ

До минулого року на 25-кілометровому приміському маршруті «Суми—Хотін» були зайняті два приватні автоперевізники — Іван Торяник та Василь Коморний. Перший — «аксакал», на маршруті більше десяти років, другий — удвічі менше, зате «вагова категорія» в'ятеро важча: у Торяника у володінні два автобуси, у Коморного — більше десяти і обслуговує ними кілька маршрутів. Зате перший ніколи не відмовить людям у допомозі. На прохання селян продовжив маршрут від центру до околиці селища, на прохання студентів — запровадив додатковий п'ятничний рейс, замінивши мікроавтобус на ПАЗ, почав безкоштовно підвозити до школи і дитсадка сільських дітей. Однак чуйність і доброта для деяких сумських чиновників — філішка грамота, адже на чеснотах навару не зробиш. Тож, попри всі свої чесноти, в липні минулого року Іван Торяник пролетів на конкурсі автоперевізників, як фанера над Парижем, програвши переможцю всього 2,5 бала.

Переможеного «підвів під монастир» пункт про середню спеціальну освіту в гадузі. Члени конкурсного комітету «настригли» випускнику Охтирського коледжу В. Коморному додаткові три бали «за навчання» і «нічтоже сумнішся» оголосили переможцем конкурсу.

Відтоді Іван Торяник сидить «на бобах» і не знає, чим виплачувати кредит, взятий на купівлю нового автобуса, чим годувати сім'ю. Разом з ним з хліба на воду перебиваються також двоє водіїв передпенсійного віку, які працювали у нього за наймом. І весь цей час, оскаржуючи результати конкурсу, домагається справедливості у кабінетах головного управління промисловості та розвитку інфраструктури Сумської облдержадміністрації на чолі з Сергієм Крестенковим. Однак чиновники сім місяців Торяника впритул не бачать. І це, зважає, всупереч рішенням суду.

За позовом Івана Торянка Сумський окружний адміністративний суд 30 листопада 2011 року визнав протиправним рішення конкурсного комітету і зобов'язав його віддати пальму першості Івану Торянику. Одним з головних доказів у справі фігурувала довідка, видана управлінням освіти та науки Сумської облдержадміністрації, в якій зазначено, що випускники Охтирського коледжу Сумського аграрного університету, котрі навчались за спеціальністю «Експлуатація та ремонт машин і обладнання агропромислового комплексу», не вивчали дисциплін, пов'язаних з організацією перевезень та експлуатацією автомобільного транспорту. А саме за «спецосвіту», нагадаємо, і присудили Коморному три переможні бали. Заодно І. Торяник оскаржив у суді правочинність нарахування балів опонентів їй за інші переваги — зокрема, строк експлуатації автобусів та наявність можливостей для проведення власними силами щоденного технічного контролю транспортних засобів на власному автопідприємстві. З доказами позивача суд погодився. Згідно з його висновком авто-

перевізнику В. Коморному конкурсний комітет неправочинно нарахував 18 балів: три — за диплом про освіту і 15 — за «здійснення контролю за технічним станом транспортних засобів власними силами на території підприємства».

Цікавимось в одного з членів конкурсного комітету, як сталося, що ніхто з членів комітету не зауважив у підсумкових документах конкурсанта Коморного «безодні» у 18 балів?

— А ніхто й гадки не мав, що підсунуть членам комітету справжню «липу». Знали б, нізачо не визнали б переможцем Коморного. На жаль, про маніпулювання чиновника ми дізналися лише після судової ухвали...

Хто ти такий і де твоє місце?

— ...І одразу почали шукати на Івана Торяника компромат, — розповідає один з Іванових колег по бізнесу, який просив не називати прізвища. — Причепилися до того, що він вказав у поданих на конкурс документах, ніби має договір з автотранспортним підприємством і паркує там свої автобуси, а насправді стоянка знаходиться в Торяника вдома, бо живе у приватному секторі.

— А де тримають свої автобуси інші перевізники?

— Та хто де! Хоч формально це й заборонено, багато хто після рейсу ставить транспортний засіб під своїми вікнами. Люди пізно повертаються з роботи, і їх можна зрозуміти. А конкретно щодо Торяника, то він особливо й не приходив, що ставив свої автобуси за місцем проживання.

У «Паспорті приміського автобусного маршруту загального користування «Суми—Хотін» і справді зазначено, що місцем відстою автобусів перевізника Івана Торяника є «власне подвір'я». Детально розписано шлях прямування нульовим рейсом. Там також кінцевою і відправною точкою руху зазначено адрес оселі Торяника. Комісія у складі заступника начальника

управління облдержадміністрації Володимира Дудченка та представника Головавторансінспекції Миколи Кіктенка підписав акт про те, що «матеріали та дані, які містяться у паспорті, відповідають фактичним параметрам маршруту, вимогам безпеки та умовам перевезень пасажирів». Тобто, виходить, чиновники дозволили І. Торянику паркувати автобуси вдома. Попри ці, здавалося б, залізні аргументи, 20 грудня 2011 року проти Івана Торяника було порушено кримінальну справу. Автоперевізника звинуватили ледь не в семи смертних гріхах, зокрема, що, «переслідуючи корисливу мету, власноручно вніс в анкету до заяви про участь у конкурсі неправдиву інформацію». Неправдивість полягає в наступному: І. Торяник вказав, що технічне обслуговування ремонту автобусів нібито здійснює у ПАТ «Сумське АТП-15955», а насправді робить це у себе вдома. Так само вдома паркує свої автобуси, а в анкеті вказав, що вони ночують у вищезгаданому автопідприємстві.

— Спочатку я не зрозумів, у чому річ, і махнув на все рукою — не посадили, то й добре, — каже Іван Торяник. — Але потім стало відомо: у зв'язку із судимістю мене хочуть позбавити і другого місця, зайнятого в конкурсі. Щоб узагалі викинути з бізнесу: за те, що не підкорився і став домагатися справедливості.

Якщо «логіка» суперечить логіці...

Голова конкурсного комітету, начальник головного управління промисловості та розвитку інфраструктури Сумської облдержадміністрації Сергій Крестенков стверджує: — Мені що Коморний, що Торяник — усе одно. Утім, логіка підказує, що конкурсний комітет не поми-

лився, визнавши переможцем Коморного. А суд чомусь прийняв таке дивне рішення... Особливо дивує те, що зобов'язав визнати переможцем Торяника. Тут він явно перевищив свої повноваження. Суд може скасувати рішення конкурсного комітету, але тоді оголошується повторний конкурс, в якому можуть взяти участь і Коморний, і Торяник, і будь-хто інший.

Однак не лише логіка, а й урядова постановова № 1081 підказують інше. У пункті 5 «Порядку проведення конкурсу», затвердженого постановою Кабміну, зазначається, що метою визначення автомобільного перевізника на конкурсних засадах є «покращення якості пасажирських перевезень; створення конкурентного середовища; забезпечення оновлення рухомого складу». 14 вересня минулого року, вже після оголошення результатів конкурсу по маршруту «Суми—Хотін», ситуацію з транспортними пасажироперевезеннями розглянула сесія Хотінської селищної ради. 26 вересня 2011 року селищний голова Хотіні Д. Хохлов підписав листи на адресу голови Сумської райдержадміністрації і голови Сумської райради, в яких висловлюється занепокоєння депутатів селищної ради у зв'язку зі змінами в транспортному обслуговуванні місцевого населення. Керівників району просять «переглянути можливість і залишити маршрут «Суми—Хотін» за перевізником І. Торяником, оскільки він «бере участь у заходах селищної ради щодо проведення благоустрою населеного пункту, проведення масових культурних та спортивних заходів». У листах також сказано, що І. Торяник «здійснює безкоштовне перевезення керівників та працівників закладів освіти, лікарні, дитячого садочка, се-

лищної ради, а на прохання селищної ради при необхідності здійснює перевезення до Сум на призовну комісію, районні свята, спортивні заходи».

Про те, що транспортне обслуговування селян, м'яко кажучи, після останнього конкурсу не поліпшилось, свідчить колективне звернення мешканців Хотіні на адресу керівництва Сумської облдержадміністрації. У грудні минулого року С. Крестенков надіслав мешканцям Хотіні «вечерпну» відповідь: «Головне управління промисловості та розвитку інфраструктури Сумської облдержадміністрації розглянуло колективне звернення жителів... Організатором перевезень попереджено Коморного В. О. про недопущення нетактовної поведінки з боку водіїв по відношенню до пасажирів та необхідність покращення умов надання послуг на маршруті загального користування «Суми—Ленінське».

Тим часом, «оптимізація маршрутів» на Сумщині йде повним ходом... Кількість перевізників зменшується, а кількість пасажирів у салонах транспорту зростає, немов огірки у діжці. В обласному центрі, зокрема, вони забуваються під саму зав'язку, але місцева влада пишається тим, що ціна проїзду не підвищується. Ще рік тому працівники ДАІ зупиняли маршрутки, в яких пасажирів не сиділи, а стояли. Тепер не зупиняють навіть приміські рейси, де людям — ні дихнути, ні поворухнутись.

Цікаво, чи пан Крестенков змінить своє «логічне» мислення і відновить справедливість після ознайомлення з фактами, викладеними в цій публікації? Редакція обов'язково повідомить про це читачів «Голосу України».

Володимир ЧЕРНОВ,
Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Торяник сидить «на бобах» і не знає, чим виплачувати кредит

Національний архітектурно-історичний заповідник «Чернігів стародавній» отримав у подарунок від місцевого мешканця Олександра Крота унікальний дерев'яний годинник XIX століття, виготовлений німецьким майстром (УНІАН)

У райцентрі Брусилів на Житомирщині втретє відбувся обласний весільний фестиваль «Короваю, мій раю»: гості свята відвідали виставку короваїв та рушників і пісенний конкурс, *передає наш власкор Олексій КАВУН*

Чорний ящик із «Вервольфу»

Експонат з колишньої ставки Гітлера «Вервольф» з'явився у Вінницькому обласному краєзнавчому музеї

Дойчланд. Вермахт. Штаб Вервольф. Ці слова написано на чорному ящику, який бельгійський дослідник ставки Гітлера купив на аукціоні. Колись німці зберігали у ньому шифрувальну машинку «Енігма». Експонат передав директору Вінницького обласного краєзнавчого музею Катерині Висоцькій дослідник історії Другої світової війни бельгієць Мартін Богарт.

Гість із Бельгії не вперше у Вінниці. Більше десяти літ він, історик за фахом, досліджує військово-польові ставки Гітлера, котрі було споруджено в різних країнах Європи. Чорний ящик з «Вервольфу» — не перший експонат, переданий ним для нашого музею. Завдяки Богарту музей отримав майже сто фотографій з «Вервольфу».

— І чорний ящик, і фотографії пан Богарт передав нам безкоштовно, — каже Катерина Висоцька. Мартін запропонував, щоб музейні працівники самі відібрали потрібні їм знімки. Їх він викупив в архівах Німеччини. На кожному фото є відповідна позначка.

— Найголовніше, що бельгійський історик змінив багато в чому наші уявлення про саму ставку, — наголошує Катерина Висоцька. — Він працював у німецьких архівах. Добрався до оригіналів документів Вермахту. Виявилось, багато з того, що ми знаємо про ставку, насправді не відповідає дійсності. Богарт підтверджує це документально.

Три книжки Мартіна Богарта

На основі зібраних документів бельгієць пише книжку про «Вервольф». І не одну, а одразу три. Першу вже завершив, наступного разу приїде до Вінниці на презентацію.

В одній книжці він розповідає про історію ставки і те, як її будували, що відбувалося тут у роки війни. Видання цінне тим, що тут є документи з німецьких архівів. Друга книжка — це фотоальбом із знімками «Вервольфу» воєнних літ. Чому їх так багато? Бо німці дуже любили фотографуватися.

Катерина Висоцька каже: «Мартін загалом викупив майже тисячу (!) фото, що стосуються ставки під Вінницею».

Третя книжка буде невелика — «Путівник по «Вервольфу». Там читач знайде план-схему колишньої ставки. У цьому автору допоміг київський історик Андрій Швачка. За словами Мартіна, в архівах він не знайшов оригіналу схеми розташування об'єктів. Є лиш схема, створена на основі розповіді коменданта охорони Гітлера. Той відтворював усе з пам'яті. Свою схему Богарт і Швачка створювали так: спершу зробили панорамну зйомку об'єкта, знімали з висоти 15 метрів, отриману картинку зіставили з фотографіями ставки часів війни — й отримали необхідний документ.

Усі три видання надрукують англійською і російською мовами. Російську бельгієць знає давно — колись працював у Посольстві Бельгії в СРСР.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

На місці колишнього «Вервольфу» нині створюють історико-меморіальний комплекс «Пам'яті жертв фашизму». Напередодні 22 червня тут встановлено інформаційні стенди, що розповідають про звірства фашистів у роки війни на території Вінниччини. Споруджують музейний павільйон. Відвідувачі можуть замовити екскурсії. Згодом Клуб ретро-автомобілів надасть можливість провести екскурсію на техніці часів війни. Музей працює щоденно.

Навіщо жінок рахували

Сергій Гареник, завідувач історико-меморіального комплексу «Пам'яті жертв фашизму», що створюється на місці «Вервольфу», — один з тих працівників музею, хто спілкувався з бельгійцем, відбирав подаровані ним фотознімки. Пан Сергій каже, що гість повідомив багато цікавих фактів. Ось дещо про педантизм німців. Один запис, знайдений Мартіном в архіві, свідчить, що 57 робітниць з сусіднього зі ставкою се-

Сергій Гареник: «Це перший експонат з «Вервольфу» часів війни».

ла Стадниця приходили на «Вервольф» плести захисну камуфляжну сітку. Одного разу на роботу з'явилися лише 18 з них. Старости села доручили з'ясувати причину. Той доповів, що жінки зали-

теріали на спорудження «Вервольфу». Тієї кількості, що зазначена в цих документах, не вистачило б на багатоповерховий підземний бункер. Бельгійський історик встановив, що майже всі військово-польові ставки для фюрера будували за типовими проектами. Вони не мали глибокого підземелля. Це були наземні споруди. На «Вервольфі» було три бетонні бункери, товщина їхніх стін — 2,5 метра. Решта споруд — дерев'яні будиночки. До речі, їх ні разу не бомбардувала радянська авіація.

Хто запропонував місце будівництва «вовчого лігва» під Вінницею? У документах зазначено, що зробив це головний ад'ютант фюрера. Місце визнали підходящим, бо тут була транспортна розв'язка, поруч — аеродром, лінія телефонного зв'язку. Цікаво, що село Коло-Михайлівка, де будували бункер, німці чомусь зазначали в документах під іншою назвою — Коломіївка. Нині це село Стрижавка.

За словами бельгійського дослідника, він знайшов лише один документ, пов'язаний із замахом на фюрера. Там записано, що Гітлеру треба бути обережним і що у зв'язку з причетністю до організації замаху

на нього, затримано майора. Підозрюваного відправили у Берлін для встановлення подробиць.

Дослідник спростував наявність у «Вервольфі» басейну. За його словами, то був звичайний протипожежний резервуар з водою. Підтвердження цього Мартін знайшов у мемуарах особистого секретаря Гітлера Крісті Шредер. Вона пише, що в ставці працювали тільки п'ятеро жінок-німкен. Дехто намагався купатися в резервуарі. Але вода там була холодна навіть улітку, тож бажання в них швидко зникало.

Кому довіряти

— У нас немає підстав не довіряти бельгійському досліднику. Наведені факти він підтверджує документами, — каже Сергій Гареник, завідувач історико-меморіального комплексу «Пам'яті жертв фашизму». — Найчастіше відвідувачів цікавить: а що під землею? Раніше ми мали про це тільки інформацію, яку повідомив після війни перший військовий комендант Вінниці Ісай Бекер. Це він сказав про підземелля. При цьому користувався інформацією полковника НКВС на прізвище Рогатнів. Після того, як фашистів вибили

ДОВІДКОВО

Військово-польову ставку «Вервольф» під Вінницею будували з листопада 1941-го по червень 1942-го. На будівництві працювали фахівці німецької фірми «Тодт», більшість робіт виконували радянські військовополонені. Це був військово-польовий табір із трьох бункерів і кількох десятків дерев'яних будинків. Будинок фюрера значився під номером 11. Гітлер жив тут з 16 липня по 31 жовтня 1942-го, з 19 лютого по 13 березня 1943-го, а також приїжджав на один день 27 серпня 1943-го. Усі приміщення ставки підірвали 12 березня 1944 року, під час підходу до Вінниці радянських військ. Наказ про знищення ставки Гітлер підписав 28 грудня 1943 року.

із ставки, її обстежили розвідники, яких очолював згаданий Рогатнів. Звіт про це обстеження, що є в архівах, складається з кількох речень: бункер коробчатого типу, підземелля залізобетонні. На мою думку, насправді звіт був набагато більший і детальніший. Може, десь він і зберігається. Але не в Україні. Натомість аргументи історика з Бельгії більш переконливі. У 1979 році дослідження на місці ставки проводили науковці Московського геолого-розвідувального інституту під керівництвом професора Бобровнікова. Однак жодних результатів нам не залишили.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область
Фото автора.

Той, хто місця знає

КАЛЕНДАР

Нещодавно доктор мистецтвознавства Валерій Гайдабура відсвяткував своє 75-річчя і 50-річчя театральної діяльності.

Справжні вчені часто бувають вельми ексцентричні — загадайте лише портрет Ейнштейна з висолопленим язиком! Отакий і Гайдабура. Буває, йдеш із ним десь за кулісами театру імені Франка, бесідуєш про мистецтво. От в якомусь напівтемному місці тьмяно світитися червоний ліхтар. Доктор мистецтвознавства Гайдабура стає під той ліхтар, робить круглі очі (пекельні, жажливо-червоні в світлі ліхтаря), надуває щоки й каже:

— Правда ж, я схожий на вурдалака?

І щасливо сміється. Хто б повірив, що йому 75 літ, що він — доктор наук і міжнародний авторитет у театрознавстві?!

Мене завжди цікавило, як він знаходить отаку вигідну мізансцену під ліхтарем? А потім думаю собі: він же в цьому театрі працює вже 20 років, отже — місця знає. А перед тим 30 років працював у Запорізькому театрі, де й навчився щось знати про ефемерне сценічне мистецтво. Він уза-

галі знає місця, в тому сенсі, в якому кажуть про талановитих рибалок («Де спіймав?» — «Місця знати треба!»).

І все, що Гайдабура в тих непростих глибинах наловив, згодом стає книжками. Вони завжди несподівані, бо Гайдабура пише тільки про те, про що хоче. Тобто, що любить, — того і хоче.

Здається, книжок у нього вийшло вже десять — про Запорізький театр, про режисерів Володимира Грипича й Сергія Радлова, актрису Єлизавету Хуторну, про український театр у діаспорі. Інколи про письменників кажуть: от якби він не написав більше нічого, а тільки оцю або оту

книжку, то вже тільки цим прославив би своє ім'я. Про Гайдабуру так не хочеться говорити, бо кожна його книжка по своєму унікальна, і сумно уявляти, що якась із них не була б написана. Але якби довелося скористатися тією формулою («якби»), то у Валерія Михайловича є дві книжки, що справді прославили його ім'я, бо в цьому разі він зробив те, чого не робив ніхто. Бо хтось обачніший боявся це робити, а хтось просто не знав, що така тема на світі існує. Йдеться про книжки «Театр, захований в архівах» та «Театр між Гітлером і Сталіні». Там із мороку забуття й небуття постає неймовірна історія українських театрів, що працювали в період німецької окупації. Це згодом замовчували, так,

А що тато робить в театрі?

ніби їх і не існувало, хоча то не був колабораціонізм, ті театри залишилися зі своєю публікою в той важкий час, коли цю публіку покинули всі: і радянська влада, і армія, і сам Господь Бог.

Звідки беруться такі люди? У випадку з Гай-

дабураю на це запитання просто відповісти: він родом з Гуляйполя, а тамтешні люди (ну от хоча б батько Махно) славляться самодостатнім характером. Крім того, Гайдабурі в житті щастило працювати з видатними театральними діячами: Грипичем, Сміаном, Данченком, Захаревичем, Ступкою.

Одна з книжок Гайдабури зветься «А що тато робить в театрі?». Колись отак запитали у його маленької дочки. І простодушна дитина відповіла: «Тато там пише дисертацію!». Це було давно, і він вже написав дисертацію, але якщо запитати, що він там робить тепер, відповідь буде коротка: він знову пише. Нехай вам щастиво пишеться, Валерію Михайловичу!

Віталій ЖЕЖЕРА.

Тріщини відповідальності

Національний історико-архітектурний заповідник (НІАЗ) «Кам'янець», яким уже чверть віку керує Василь Фенчур, відзначив своє 35-ліття. Але цей діалог — не ювілейна балачка, а знак тривоги...

«У заповідника немає такого гаманця...»

— Василю Володимировичу, ви кажете, що Кам'янець-Подільський — єдине місто в Україні, де комплексно йдуть роботи з реставрації та використання пам'яток архітектури, регенерації історичної забудови, раціонального використання ландшафту... В тому значна заслуга заповідника. Але НІАЗ б'є тривою: багато пам'яток — аварійні. Дві обвалилися: Надбрамна вежа — під вагою мокрого снігу, Нова Західна — через ляпи реставраторів, які змарнували кошти держбюджету, й держава знову має шукати не-малу суму... Чи може НІАЗ вберегти всю спадщину?

— Без державної підтримки не обійтись. А наша мета — розробка та реалізація програм із охорони, популяризації та використання пам'яток на заповідній території. Намагаємося згуртувати всі міські підрозділи, зокрема відділ охорони культури та спадщини, державний історичний музей-заповідник, управління міс-

тостане. До речі, ремонтно-реставраційні роботи в Кам'янці почалися ще в 1952-му. Вливання були незначними, але й на цьому рівні, особливо після створення заповідника, щось намагалися робити, і так аж до 1999 року, коли уряд нарешті виділив 2,5 мільйона. Тож вдалося провести роботи на 23 пам'ятках і впорядкувати три головні площі Старого міста. Фінансування раніше відбувалося з різних бюджетів, з 2005-го освоєно 18 мільйонів гривень. Державі слід визначитися, які з пам'яток брати під свою опіку. А щоб урятувати решту, дати змогу інвесторам вкладати кошти. Але не закладайте такі умови, як Фонд держмайна: лише оренда та ще й процент (незалежно від того, в якому стані береш пам'ятку) і ще треба платити за користування. Тому в Кам'янці Казарми фортеці роками без господаря стоять, а від Кушнірської вежі інвестор відмовився.

Інвестора

мусимо виховати

— Часто пам'ятки після «господарювання» повертають у гіршому стані, ніж вони були до того... Один, відбудовуючи пам'ятку, вставляє неприродні для неї пластикові вікна, другий використовує екскаватор там, де слід копати лопатою. Початок ХХІ століття міська влада відзначила масовою роздачею ділянок у Старому місті та стартом «дикої» відбудови — тепер усюди стоять зелені паркани. Схоже, дехто брав ту ділянку, щоб при нагоді перепродати. З деким доводилося і судитися.

— Вітчизняного інвестора треба ще виховати. Ось Руську браму ми передали не бізнесмену, а громадській організації — товариству любителів фортифікації, що взялося привести браму до ладу, оживити її. За два роки маємо результати, які високо оцінюють навіть європейці. Так, депутати литовського сейму обіцяли підтримати згадане товариство та організований ним історичний фестиваль наступного року, щоб пам'ятка жила й зароб-

ляла на себе кошти. Любителі фортифікації впорядкували прилеглу до Руської брами територію. Свого часу гроші були виділені лише на її реставрацію, а комунальних зручностей — освітлення, водовідведення, нормальних доріг — не передбачалося. Звичайно, не все ще зроблено, але комплекс уже стає чудовим місцем відпочинку та туристичним об'єктом. Керівник товариства, до речі, колись працював у заповіднику і добре знає наші вимоги. Ще одна громадська організація, юнацька, — Клуб миротворців — хоче розбити міжнародний табір на території «Порохових складів». Активно відбудовували храми-пам'ятки релігійні громади, ми вдячні їм. Зразок високої відповідальності виявив колишній настоятель монастиря Святої Трійці отець Йосип Будай, а церква Святої Трійці — єдина святиня, що відбудована після археологічних розкопок. 18 заповідних об'єктів є культовими спорудами п'яти конфесій, трьох монастирів. Окремі власники й орендарі

досягли значних успіхів у реставрації та пристосуванні храмів. — Якщо уявити Старе місто повністю відреставрованим... — Поки що маємо думати тільки про консервацію. Слід накрити дахи, бодай там, де вони протікають. А взагалі є перспективна «Програма розвитку НІАЗ «Кам'янець», затверджена на сесії міськради на 2008—2015 роки, міська «Програма розвитку туризму», що також діє до 2015-го, де розписано перелік пам'яток, обсяги робіт і залучення джерел фінансування. Загалом передбачено освоїти 90 мільйонів гривень. Заповідник відповідно до історико-архітектурного плану Старого міста домагається від користувачів, щоб вони оформили облікову пам'ятко-охоронну документацію, уклали угоду з органом охорони культурної спадщини. Це теж гроші, тому не кожен хоче виконувати ці вимоги. Через те паспортизовані тільки 60 об'єктів.

ти, що вони містять, цього для консервації достатньо. У НІАЗу є договір із Держпідприємством «Подільська археологія». Їхнє відділення є в Хмельницькому, а тепер буде і в Кам'янці-Подільському. Саме воно і наглядатиме за археологічними дослідженнями в місті.

— Після несподіваного обвалу Нової Західної вежі минулого року про реставрацію в Кам'янці може скластися негативне враження. Які уроки винесли з цього?

— Для НІАЗу руйнація, можна сказати, несподіванкою не була. Реставруючи Нову Західну, ті, хто виграв тендер, робили відверту халтуру. Фактично, працювали не реставратори, а комунальники. Бо тепер ліцензію можна просто купити. Коли ми в 2006—2007 роках робили зауваження щодо якості робіт, то у відповідь чули: «Не заважайте, бо не освоїмо коштів». І далі обмазували стіни цементним розчином. Це злочин, блюзнірство. Та переваги в консультаціях були надані тодішньому раднику міського голови. Тим часом спеціалісти заповідника повинні вести об'єкт від початку до кінця: від організації науково-дослідних робіт, розробки проектної документації і найго-

Не треба докопуватися «до Риму»

— За наукою, реставратори мають працювати після археологів. Дослідники досі не можуть назвати навіть вік Кам'ян-

ЦИФРА

Місто, після Києва та Львова, третє в Україні за кількістю пам'яток, їх є 176, а на 121-гектарному кам'яному острові Старого міста — 145. І тільки до півсотні — у державній власності. У середньому щороку виконують-ся реставраційні роботи на 15 пам'ятках.

ця, а багато власників ділянок починають відбудовувальні роботи на історичних фундаментах без жодних розкопок. Виникають цілі вулиці, яких ніколи в Старому місті не було.

— Дослідження не-обхідні. Але не слід так заглиблюватися, як зробили на Північному дворику Старої фортеці. Там уже почали шукати якісь «римські» дороги.

— Гіпотезу Ольги Пламеницької про римське походження Кам'янця, Замковий міст римського періоду нещадно критикують історики. Схоже, авторка шукає в Кам'янці сенсацій, щоб прославитися. Вона, до слова, займається і Новою Західною...

— У НІАЗі переко-нані, що дослідження слід проводити у верхніх шарах, щоб вияви-

ловніше — організації реставраційно-ремонтних робіт. Коли так було, то був і результат. Окрім того, роботи на Новій Західній велися фрагментами з 2003-го по 2007 роки. Так тільки марнуються державні гроші. Негативно є й практика розпорошування коштів по багатьох об'єктах. Колись у Кам'янці було спеціалізоване науково-реставраційне проектно-виробниче управління, воно обслуговувало п'ять областей. Тут працювали профільні фахівці, спеціально готували робітників. А останніми роками замовниками виступають організації, далекі від реставрації, функції замовника реставраційних робіт передали управлінню житлово-комунального господарства, НІАЗ обмежили лише дорадчим голо-сом, замовник взагалі може «забути» організувати технагляд... Поки що Нову Західну, яка через такі дії й постраждала, накрили тимчасовим дахом, щоб уберегти від подальших обвалів.

Питання так і залишилися...

Чи буде в Кам'янці зламано хибну практику, коли «швець пхається в кравецтво»? Бо згадана тут «Кам'янець-Подільськеставрація», яка має на своєму рахунку десятки врятованих пам'яток по всій Україні, досі працює поза містом, виграв міжнародні тендери, нещодавно виконувала роботи на пам'ятці, внесеній до списку ЮНЕСКО — резиденції Буковинських митрополитів (тепер Чернівецький університет), а в Кам'янці їй не довіряють навіть бруківку мостити... Хто винен у розтрачанні державних коштів і руйнації Нової Західної — пам'ятки національного значення, чи буде його покарано, що повернуло б Кам'янцю добру репутацію у використанні державних коштів на реставрацію пам'яток? Чи не стане цей негатив підставою для обмеження фінансування з державної скарбниці наступних робіт у Кам'янці? Віктор Янукович до-ручив знайти їх до 1 травня цього року. Питань більше, ніж відповідей. Це ми хотіли з'ясувати і в міській владі, і в прокуратурі. І там, і там були небагатослівні.

Григорій Горшунов, заступник міського голови: «Кошти обіцяли, але поки що їх немає. Коли надійдуть — невідомо. Про кримінальну справу за фактом руйнації Нової Західної вежі не знаю нічого, прокуратура нам не доповідає».

Сергій Ромась, прокурор Кам'янця-Подільського: «Так одразу не скажу, чи є така справа. Надсилайте запит, подивимось».

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото Юрія ПЕРЕБАСВА.

Довідник для карателів

У відомому харківському видавництві «Сага» вийшло репринтне видання «Книжка обліку осіб, що перебували на особливому обліку колишніх білих офіцерів в органах ДПУ України».

За цією неоковирною назвою — вражаючий документ епохи. Свого часу, а саме 1931 року, цю книжку було видано під грифом «Цілком таємно», але досить великим тиражем — 900 примірників. Вона, як пише автор передмови історик Ярослав Тинченко, призначалася для чекістів-оперативників і була для них «настільною книжкою».

Про що йдеться? Після громадянської війни в Україні проживало кілька десятків тисяч колишніх офіцерів — царської армії та тих, хто служив у військах Петлюри, Скоропадського, Денікіна, Врангеля. Їх було поставлено на облік як «колишніх білих», й багатьох згодом ув'язнено або знищено. Чекістам-карателям у їх справі дуже прислужився цей «довідник». Тут — 21 тисяча прізвищ, це — близько 40 відсотків «колишніх білих», що не емігрували за кордон, а лишилися в СРСР. Книжка, очевидно, була терміново потрібна, і її укладали так поспішно, що до списків потрапили навіть ті, хто до 1931 року вже помер своєю смертю чи пішов під розстріл. Або й ті, хто не становив жодної загрози для радянської влади через свою старість. Тинченко звертає увагу на курйоз: у списках є генерал-майор з Житомира Макар Томашевський, 1864 року народження, тобто йому тоді було вже 83 роки!

Але більшість тут — це не старі люди з командирським досвідом. Готуючись до штучного голоду 1932—1933 років, комуністи боялись бунтів — а отже, треба було усунути тих, хто зможе їх очолити.

Власне, вся книжка — це 21 тисяча прізвищ. І проти кожного — стандартні дані: яке мав звання, в якій армії служив, де працює і живе. Вражає, як багато серед цих людей було вчителів. Зрештою, це й зрозуміло, адже офіцери — люди освічені.

Автор передмови вважає, що на 1938 рік не менше половини людей з того 21-тисячного списку були знищені. Про це в «Книжці...» не сказано, але Ярослав Тимченко розповідає кілька сюжетів, що стоять за фігурантами «Книжки...». Ось, приміром, колишній царський полковник, Георгіївський кавалер, командир 310-го Шацького полку Петро Станіславович Гризер, який служив також у Петлюри. Арештували його в Києві 1932 року. Він ні з ким не підтримував контактів, окрім колишнього капітана свого полку Замятіна, котрий був сексотом. Гризера, інваліда Першої світової війни (п'ять поранень), заслали на 5 років на Північ. А вже там у 1937 році розстріляли — за те, що «провадив антирадянську агітацію у формі анекдотів».

Видання — не для розваги, але в таких списках є спокуса пошукати «своїх». Я знайшов немало прізвищ — таких, як у моїх друзів і колег. Приміром, 42-річний денікінський прапорщик Сергій Ковальчук, учитель трудової школи з Тульчинської округи; 51-річний петлюрівський прапорщик Сергій Горлов, землемір з Катеринослава; 40-річний денікінський поручик Павло Гринь, учитель з Полтавщини; 45-річний денікінський прапорщик Сергій Борисенко, страховий агент з Херсона; 49-річний петлюрівський підпоручик Олександр Клименко, міліціонер з Полтави; 47-річний денікінський підпоручик Михайло Кривда, селянин з Уманщини; 36-річний денікінський підпоручик Олександр Демський, чиновник споживчого товариства з Харкова...

Репринтне видання цікаве тим, що тут збереглися всі позначки користувачів — хрестіки, галочки. В архіві СБУ залишилось лише три примірники «Книжки...». Тираж репринтного видання — 500 примірників. Поки що світ побачили перші два томи, інші два вийдуть у вересні, до львівського Форуму видавців.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

ЦИТАТА

«Реставрацією повинні займатися професіонали, які мають відповідний досвід» (Президент України Віктор Янукович).

Ті, хто виграв тендер, робили відверту халтуру

ТБ "Перша Товарна Біржа" (надалі - Організатор аукціону) повідомляє, що 20 серпня 2012 року о 13-00 за адресою: Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ, пр. Аношкіна, 179 (зал засідань, 4 поверх), відбудуться відкриті торги (аукціон) з продажу майна, яке перебуває у повному господарському віданні ДНВП "Цирконій", (юридична адреса: Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ, пр. Аношкіна, 179) (надалі - Продавець), а саме:

Лот № 1: Ремонтно - машинобудівельне виробництво - цех № 23 ДНВП "Цирконій" до складу якого входять: об'єкти нерухомого майна (будівлі та споруди у кількості 15 одиниць) та рухоме майно (машини, обладнання, прилади, інструмент, інвентар - 923 одиниці, КТЗ - 5 одиниць), що розташовані за адресою: Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ, пр. Аношкіна, 179/786 та пр. Аношкіна, 179/876. Початкова вартість лоту, з урахуванням ПДВ, складає 21 783 922 (двадцять один мільйон сімсот вісімдесят три тисячі дев'ятсот двадцять дві) гривні 00 копійок. Земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти нерухомого майна, надані ДНВП "Цирконій" у постійне користування.

Отримати додаткову інформацію стосовно переліку, стану, технічних характеристик майна можна за тел. (0569) 58-60-48 (Відповідальна особа - Олег Володимирович). Детальний перелік майна за електронною адресою - <http://osa.sumy.ua/prodaza.htm>.

Гарантійний внесок складає 10% від початкової вартості лота та перераховується ТБ "Перша Товарна Біржа" р/р 26000367149 в АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805, код 36707637. Призначення платежу: гарантійний внесок 10% від початкової вартості продажу лота № 1 згідно умов аукціону.

Плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 17,00 грн. та перераховується ТБ "Перша Товарна Біржа" на р/р 26000367149 в АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 380805, код 36707637. Призначення платежу: реєстраційний внесок за реєстрацію заяви за лотом №1 згідно умов аукціону.

Організатор аукціону: ТБ "Перша Товарна Біржа". Відповідальна особа - Сергій Григорович (050-407-15-88). Час прийому: кожний день тижня крім суботи та неділі з 9.00 до 16.00 години, за адресою: м. Суми, вул. Соборна 29 д.

Порядок ознайомлення з об'єктами продажу: ознайомлення з об'єктами продажу здійснюється за їх місцезнаходженням. Час для ознайомлення з об'єктами продажу: кожний день тижня крім суботи та неділі з 9.00 до 16.00 години.

Подання особою (юридичною чи фізичною) заявки на участь в відкритих торгах розглядається, як визнання нею того, що Організатор торгів і Продавець надав їй повні та достовірні відомості про майно, яке є об'єктом продажу, повну та достовірну інформацію про правила та умови проведення торгів, ознайомлений з порядком оформлення результатів продажу.

Порядок оформлення участі в аукціоні: для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні подати Організатору аукціону - документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документи про сплату гарантійного та реєстраційного внеску, згідно з умовами аукціону; довідку органу державної податкової служби про подану декларацію про майновий стан і доходи для покупців - фізичних осіб; нотаріально посвідчені копії установчих документів - для покупців - юридичних осіб; заявку на участь в відкритих торгах (аукціоні) підписану і скріплену печаткою (за наявності).

Заявки приймаються з 9.00 до 16.00 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Суми, вул. Соборна 29 д. Кінцевий термін прийому заявок о 16 год. 00 хв. за три дні до початку проведення торгів. Продаж об'єкта на аукціоні здійснюється за наявності не менш як двох покупців.

Порядок оформлення результатів торгів: Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заносяться початкова ціна об'єкта продажу, відомості про учасників аукціону, пропозиції учасників аукціону, результати аукціону (остаточна ціна продажу, відомості про фізичну або юридичну особу, яка отримала право на придбання об'єкта продажу) банківські реквізити рахунку, на який особі, яка отримала право на придбання об'єкта продажу (далі-Покупець), потрібно внести грошові кошти у розмірі остаточної ціни продажу. Переможцем аукціону визнається особа, яка запропонувала найвищу ціну продажу.

Протокол підписується Ліцитатором, Покупцем та Продавцем і в триденний термін затверджується керівником Організатора аукціону. Копія затвердженого протоколу видається Покупцеві. Договір купівлі-продажу між Покупцем і Продавцем укладається не пізніше як у п'ятиденний термін з дня затвердження протоколу аукціону. Право володіння, користування і розпорядження придбаним майном, переходить до Покупця з моменту оплати його повної вартості та підписання акту приймання-передачі зазначеного майна.

Платіжні засоби - грошові кошти. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити остаточну ціну об'єкту продажу ДНВП "Цирконій" на р/р 26001016809001 в ДРУ ПАТ КБ "Південкомбанк", м. Дніпродзержинськ, МФО 305266, код 25012091, протягом 30 календарних днів з моменту укладення договору купівлі - продажу з ДНВП "Цирконій". Гарантійний внесок, сплачений Покупцем для участі в аукціоні, зараховується йому в рахунок остаточної оплати ціни об'єкту продажу. Подальше переоформлення права власності на об'єкти продажу, оформлення прав на земельну ділянку на якій розташований об'єкт продажу (нерухоме майно) проводиться Покупцем (переможцем торгів) за його рахунок.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/5491/2012 від 10.07.2012 р. ТОВ "КАРІОТ ТРЕЙД" (код ЄДРПОУ 37151073, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Вокзальна, буд. 5) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "АСТ-ТРЕЙД ГРУП" (код ЄДРПОУ 37901247). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надіслати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 107-Г. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "КАРІОТ ТРЕЙД" (код ЄДРПОУ 37151073).

Господарський суд АРК (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) ухвалою від 12.06.12 р. порушив провадження у справі №5002-16/1918-2012 про банкрутство Товариство з обмеженою відповідальністю "Феодосійська тютюнова фабрика ЛТД" (98100, Україна, Автономна Республіка Крим, м. Феодосія, вул. 8 Березня, буд. 3, код ЄДРПОУ 34636910, п/р 26007114206001 в ПАТ "Банк "Київська Русь" м. Київ МФО 319032). Ухвалою від 11.07.12 р. по тієї ж справі ввів процедуру розпорядження майном боржника та призначив розпорядником майна арбітражного керуючого Друзіна Р.В. (ліцензія АВ №158309 від 19.10.06р.; адреса: 95014, м. Сімферополь, пров. Туристів, 6). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

06.02.2012р. господарським судом Запорізької області винесено постанову по справі №5009/250/12 про визнання Товариства з обмеженою відповідальністю "АМБ Інвест" (місцезнаходження: 69063, м. Запоріжжя, вул. Горького, буд. 31, ідентифікаційний код 34563256) в порядку ст.52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора - Приватне підприємство "Транс-Атлантика Сервіс" (місцезнаходження: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. 152-ї Дивізії, буд. 3, кв. 421, Код ЄДРПОУ 32694389).

Відповідно до ч.5 ст.52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ "АМБ Інвест" банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 03.07.2012 р. по справі №5010/278/2012-Б-26/12 боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю "Бовісан"(Код ЄДРПОУ 34877641) вул.Богдана Хмельницького, 30/82, м.Калуш, Івано-Франківська область, 77300, визнано банкрутом та призначено ліквідатором боржника арбітражного керуючого Ловаса Василя Олексійовича (ліцензія серії АВ № 547989, м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 59/кв.22, инд. 76000). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Вартість 1 (однієї) секунди передвиборчої агітації на телеканалі "UBR" у розмірі - 0,31 грн.(нуль грн. 31 коп.); Вартість банерної агітації на Інтернет порталі www.ubr.ua форматом 300*250 та 650*250 у розмірі 96,00 грн. (дев'яносто шість грн.00 коп.) за 1000 показів; Вартість текстової новини передвиборчої агітації на Інтернет порталі www.ubr.ua у розмірі - 1920,00 грн (одна тисяча дев'ятсот двадцять грн. 00 коп.) об'ємом до 3000 знаків.

Вартість текстової статі передвиборчої агітації на Інтернет порталі www.ubr.ua у розмірі - 3840,00 (три тисячі вісімсот сорок грн, 00 коп.) об'ємом більше 3000 знаків. Вартість зазначена з урахуванням податків.

10 липня 2012 року Господарський суд Запорізької області своєю ухвалою по справі №5009/2155/12, відкрив справу, про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія МГК" (69002, м. Запоріжжя, вул. Крива Бухта, 2, код ЄДРПОУ 34148602), введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Чулаков Петро Ігорович (ідент. №2679412430: адреса листування: 69050, м. Запоріжжя, а/с 7683). Претензії кредиторів та заяви осіб, що бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом місяця з дати публікації.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 05 липня 2012 року по справі № 5023/2802/12 товариство з обмеженою відповідальністю "Аеліта Трейд" (код в ЄДРПОУ 37459209, юридична адреса: 61052, м. Харків, вул. Ярославська, буд. 13/18) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Бударного Ігоря Володимировича, код 2573714797, для листів: 61052, м. Харків, вул. Ярославська, буд. 13/18. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 27 квітня 2012 р. у справі № 46/168-6 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Грін-Дорс" (04071, м. Київ, вул. Межигірська, будинок 39/20), р/р 26002001000601 в АКБ "Київ", м. Київ, МФО 322498, код ЄДРПОУ 33639355) та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Максимова Андрія Анатолійовича, ліцензія серія АВ № 547764 від 14.09.2010 р.

Заяви кредиторів до банкрута приймаються за адресою: 01030, м. Київ, а/с № 85.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 10 липня 2012 року по справі № 5023/2862/12 товариство з обмеженою відповідальністю "КОН-ТРАКТ-ЕНЕРГО" (код в ЄДРПОУ 25461742, юридична адреса: 61001, м. Харків, вул. Плеханівська, буд. 126, кім. 4-12) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Бондаренка Ігоря Олександровича, код 2785818074, для листів: 61001, м. Харків, вул. Плеханівська, буд. 126, кім. 4-12. Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації оголошення.

Повідомлення про зміни умов надання послуги «СІМ-пара» для деяких абонентів, що належать до сегменту малих і середніх підприємств і сегменту великих підприємств

Цим ПрАТ «Київстар» інформує, що з 01.08.2012 року для абонентів, що належать до сегменту малих і середніх підприємств і сегменту великих підприємств, які користуються послугою «СІМ-пара» без справляння абонентної плати та обслуговуються на одному з тарифних планів «Необмежений», «Бізнес Необмежений», «Необмежений 2005» та «Бізнес Необмежений 2005», запроваджуються такі зміни: абонентна плата за користування послугою «СІМ-пара» встановлюється в розмірі 49,00 грн. Тариф наведено у гривнях, з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду в розмірі 7,5% із вартості послуг, без урахування ПДВ.

Більш детальну інформацію можна отримати за телефонним номером 466 (для дзвінків з номерів мережі «Київстар» - не тарифікується), (044) 466 24 66 (дзвінки з телефонних номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів рухомого (мобільного) зв'язку - згідно з діючими тарифами), та на Інтернет-сайті: www.kyivstar.ua

ПрАТ «Київстар» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 10 липня 2012 року по справі № 5023/2878/12 Фізичну особу - підприємця Єліна Євгена Петровича (ідентифікаційний номер 1999513136, адреса: 61093, м. Харків, вул. Іллінська, буд. 67, кв. 210, зареєстрований, як суб'єкт підприємницької діяльності виконкомом Алуштинської міської ради АР Крим 06.10.2005 р. за адресою: 98542, АР Крим, м. Алушта, смт. Партеніт, вул. Солнечна, буд. 15, кв. 14) визнано банкрутом та призначено ліквідатором арбітражного керуючого Заярного Андрія Леонідовича (ліц. АГ № 594803 від 06.04.2011 р.; ідентифікаційний номер 2418301214; адреса: 61146, м. Харків, вул. Блюхера, 21, кв. 29; поштова адреса: 61052, м. Харків, вул. Мало-Гончарівська, 32, тел. (057) 712-33-53).

Кредиторські вимоги до боржника приймаються протягом одного місяця від публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 12.07.2012 р. по справі № 38/5005/2875/2012 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ТОВ "Торговий дім "Партнер Груп", код ЄДРПОУ 32906083, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграду, 151.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович т. (056)770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

09.07.2012р. Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) у справі № 5011-46/8026-2012 прийнята Постанова про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "Лео Гетс-Україна" (01021, м. Київ, вул. М. Г. рушевського, 28/2, н/п № 43) код ЄДРПОУ 33547390. Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "Лео Гетс-Україна" призначено арбітражного керуючого Юринця А.В. (04060, м. Київ, вул. Ольжича, 21/19, кв. 54, Ліцензія АВ № 547774 від 21.09.2010р.). Поштова адреса: 03148, м. Київ-148, а/с 38.

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця за адресою: 03148, м. Київ-148, а/с 38.

Вартість секунди реклами на проведення агітаційної реклами виборів народних депутатів України у 2012 році на телеканалі "Максі -ТВ" становить:

Будні	Вихідні
з 07:00 до 18:00 - 16,83 грн. з 18:00 до 00:30 - 25,25 грн. з 00:30 до 05:00 - 16, 83 грн.	з 07:00 до 18:00 - 16,83 грн. з 18:00 до 00:00 - 25,25 грн. з 00:00 до 02:00 - 16, 83 грн. з 02:00 до 05:00 - 8, 41 грн.

Ціна вказана в гривнях без врахування податків.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) від 11.06.2012 порушена справа №5006/1/16/2012 про банкрутство ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "УНИКОМ-СЕРВІС" (код за ЄДРПОУ 35887912, адреса: 83086, м. Донецьк, вул. Горького, буд. 26, кв. 2, п/р 26009180562800 в АТ "Укрсиббанк", МФО 351005) введена процедура розпорядження майном та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Куркіну Юлію Русланівну (ліцензія серія АГ №594902 від 27.07.2011, 83016, м. Донецьк, вул. Кірова, б. 22, кв.37, тел.: (050) 217-41-27).

Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Втрачені правоустановчі документи на майно, що належить Фізичній особі - підприємцю Підпригорі Віталію Володимировичу, а саме: договір купівлі-продажу від 14.08.2003 року, посвідчений Білоцерківським приватним нотаріусом Мельничук І.М. Р№ 4128 на нежитлову будівлю, літ. "Н", що знаходиться за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Тарашанська, буд. 193; договір купівлі-продажу від 29.09.2001 року, посвідчений Білоцерківським приватним нотаріусом Панкратьевою Є.В. Р№ 10679 та договір дарування від 24.07.2002 р., посвідчений Білоцерківською державною нотаріальною канцелярією, Р№ 1-2114 на нежитлову будівлі, літ. "С", "П", "Е", "Р" що знаходиться за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Тарашанська, буд. 193; договір купівлі-продажу нежитлової будівлі від 21.06.2007 року, посвідченого державним нотаріусом Попільнянської державної нотаріальної контори Житомирської області, Р№ 2550 на комплекс цілісний майновий, що знаходяться за адресою Житомирська обл., Попільнянський район, смт. Попільня, вул. Калініна, буд. 54; договір купівлі-продажу житлового будинку від 19.07.2002 року, посвідчений Білоцерківською державною нотаріальною канторою, Р№ 1-1102, що знаходяться за адресою: Київська обл., Білоцерківський район, с. Шкарівка, вул. Дружби, 2; договір купівлі-продажу земельної ділянки від 19.07.2002 року, посвідчений Білоцерківською державною нотаріальною канторою, Р№ 1-1104, що знаходиться за адресою: Київська обл., Білоцерківський район, с. Шкарівка, вул. Дружби, 2; державний акт на право власності на земельну ділянку площею 0,1805 га, що знаходиться за адресою: Київська обл., Білоцерківський район, с. Шкарівка, вул. Дружби, 2, серії ЯЕ № 588369 від 14.05.2007 року вважати недійсними.

Ліквідатор ВАТ Банку "БІГ Енергія"
повідомляє про продаж на аукціоні активів (майна) банку, що належать ВАТ Банк "БІГ Енергія" на праві власності та розташовані за адресою: Миколаївська область, місто Южноукраїнськ, вулиця Енергобудівників, будинок 5.
Лот №1 Нежиле приміщення, вбудовано-прибудована будівля банку "БІГ Енергія", розташоване за адресою: Миколаївська область, місто Южноукраїнськ, вулиця Енергобудівників, будинок 5, загальною площею 887,4 кв.м.
Початкова ціна - 1 755 400 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.
Аукціон відбудеться 2 серпня 2012 року об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т. А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6).
Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".
Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".
Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ № 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс-банк" в м. Києві, МФО 380838, ЄДРПОУ 16470831.
З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел.: (044) 596-93-24.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 26/5005/5467/2012 від 10.07.2012 р. ТОВ "ПРОМПРОЕКТБУД" (код ЄДРПОУ 35682575, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Гулі Корольової, буд. 2, кв. 11) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "МЕТАЛ-ПОСТАЧ" (ЄДРПОУ 37538442). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Новобудівельна, буд. 3. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "ПРОМПРОЕКТБУД" (код ЄДРПОУ 35682575).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 26/5005/5468/2012 від 10.07.2012 р. ТОВ "ЛІК СТАНДАРТ" (код ЄДРПОУ 37989054, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4, кімн. 410) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ДНІПРО ІНСАЙД" (код ЄДРПОУ 37986802). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4, кімн. 312. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "ЛІК СТАНДАРТ" (код ЄДРПОУ 37989054).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 25/5005/5517/2012 від 10.07.2012 р. ТОВ "СОФТ ТЕХНО ТРЕЙД" (код ЄДРПОУ 37899123, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Боброва, буд. 12) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ДНІПРО ІНСАЙД" (код ЄДРПОУ 37986802). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4, кімн. 312. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "СОФТ ТЕХНО ТРЕЙД" (код ЄДРПОУ 37899123).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 29/5005/5490/2012 від 10.07.2012 р. ТОВ "АЛЬТА ЦЕНТР КОМПАНІ" (код ЄДРПОУ 37988690, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4, кімн. 413) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на три місяці, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ДНІПРО ІНСАЙД" (код ЄДРПОУ 37986802). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4, кімн. 312. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "АЛЬТА ЦЕНТР КОМПАНІ" (код ЄДРПОУ 37988690).

Інформація про проведення повторного аукціону з продажу майна ТОВ "Український промисловий банк" (код ЄДРПОУ 19357325)

Лот 1. Автомобіль KIA Magentis, 2008 р.в., шасі № KNEGD222245370748, транзитний № ІІЕВО200. Початкова ціна: 48 960,00 грн., у т.ч. ПДВ.
Місцезнаходження майна: м. Київ.
Додаткова інформація щодо майна, його огляду за тел. 537-47-54.
Фізична чи юридична особа, що виявила бажання зареєструватись як учасник аукціону сплачує реєстраційний внесок у сумі 17,00 (сімнадцять гривень 00 коп.) та гарантійний внесок (10 % від початкової вартості майна) на розрахунковий рахунок № 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк", МФО 300175, ЄДРПОУ 02030198, одержувач: ТБ "Київська універсальна біржа".
Кінцевий термін прийняття заяв та внесків для участі в аукціоні - 31 липня 2012 р.
Час та місце проведення аукціону: 11-00, 01 серпня 2012 року за адресою: м. Київ, Залізничне шосе, 57, 5 поверх, Київська універсальна біржа.
Місцезнаходження та контактний телефон аукціонного комітету: м. Київ, Залізничне шосе, 57, тел. 285-33-38.
Оплату гарантуємо. Наш р/р: 26000000150506 у ВАТ "СЕБ Банк" м. Києва, МФО 300175, код 02030198, інд. под. № 020301926584, свід. № 100098446.

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151, р/р 2600001258208 МФО 325365 ХВ ЦФ ПАТ "Кредобанк", оголошує про проведення аукціону по реалізації
1. Майно підприємства банкрута ВАТ "Шепетівський завод культиваторів" Хмельницька область м.Шепетівка, вул. Тітова ІА . А саме : Нежитлові будівлі у кількості 31 одиниця загальною площею 67400,5 кв.м ; Споруди у кількості 74 одиниці; Колісні транспортні засоби у кількості 5 одиниць; Обладнання та устаткування у кількості 545 одиниць; Товари на складі у кількості 6273 одиниць (Згідно переліку).Площа земельної ділянки 139532 кв.м (у оренді.)
Стартова вартість майна - **13 207 300,00 гривень з врахуванням ПДВ**
Дата аукціону 20.08.2012р. З переліком майна можна ознайомитися на сайті ptbr.hm.ukrtel.net. **Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.**
Аукціон проводиться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 19.06.2012 у справі №15/439-б Товариство з обмеженою відповідальністю "Укрбудінтех" (04071, м. Київ, вул. Оболонська, 7, код ЄДРПОУ 33348804) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого В'язовченка Анатолія Михайловича (ліцензія серії АВ № 592991 від 07.11.2011; 02140, м. Київ, вул. Б. Гмирі, 11, кв. 28). Печатки, штампи, установчі документи, статут, свідоцтво про державну реєстрацію ТОВ "Укрбудінтех" (код ЄДРПОУ 33348804) вважати недійсними.

Постановою господарського суду Херсонської області від 03.07.12 р. по справі №12/23-Б закрите акціонерне товариство "УКРСКЛОПРОМ" (код ЄДРПОУ 31760000, адреса: м. Херсон, провулок Янтарний, 2) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців.
Ліквідатором ЗАТ "УКРС-КЛОПРОМ" призначено арбітражного керуючого Вдовіна Максима Володимировича (адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. К.Маркса, б. 83, кв. 61, 050 3400884).

Господарський суд Харківської області постановою від 05.07.2012 р. по справі № 5023/2263/12 визнав банкрутом, відкрив ліквідаційну процедуру приватного підприємства "Е&С" (ЄДРПОУ 32566323, юридична адреса: 61105, м. Харків, вул. Киргизька, 19) та призначив ліквідатора - голову ліквідаційної комісії Кокорева Євгена Івановича. Письмові заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються ліквідатором в строк 30 днів від публікації цього оголошення за адресою: 61174, м. Харків, пр-т Перемоги, б. 54-а, кв. 25.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) від 27.06.2012р. по справі №5023/1970/12 ФОП Га-лицьку Н. І. (64350, Харківська обл., Ізюмський район, с. Заводи, код 2217901026) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ВАТ "Барвінківське АТП 16338" (м. Барвінкове, вул. Свердлова, 20). Претензії приймаються протягом місяця від публікації.

Постановою господарського суду Харківської обл. від 10 травня 2012р. по справі № 5023/1929/12 ПП "Торгова фірма "Агроеліта" код 32762799, визнанобанкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Одокієнко Р.О., ліцензія АВ №547956 від 24.12.2010р. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення за адресою: 61153, м. Харків, пр. 50річчя ВЛКСМ, 42-а, кв.129. Печатку, штампи, бухгалтерські та установчі документи вважати недійсними.

12.06.2012 року постановою Президії Центрального правління УТОС №6-бр вирішено припинити юридичну особу Рубіжанське колективне учбово-виробниче підприємство Українського товариства сліпих (93003, Луганська обл., м. Рубіжне, вул. Будьонного, буд. 28, код ЄДРПОУ 03967530, р/р 26007000109064 в ПАТ УСБ м.Рубіжне , МФО 300023). Головою ліквідаційної комісії призначено Шалашного Леоніда Олександровича, реєстраційний номер облікової картки платника податків 3082907837. Відповідно до ч.ч.2, 3 ст.60 Господарського Кодексу України претензії кредиторів приймаються протягом 2-х (двох) місяців з дня цього оголошення.

ТОВ "Біржевий альянс" та ліквідатор ТОВ "Виробничо-торгова компанія "Авілон"
(код ЄДРПОУ 31380013) проводять публічні торги (аукціон) з продажу майна боржника.
Найменування : Лот №1 - частина нежитлової будівлі літ.А-2, кімната №33,36,39 площею 54,4 м. Початкова вартість продажу - 19350,24 грн. без ПДВ.Лот №2 - частина нежитлової будівлі літ В-1,В1-1,В2-2,приміщення VII площею 408,7 м. Початкова вартість продажу - 145375,76 грн. без ПДВ. Місцезнаходження:Запорізька обл., м.Запоріжжя,Шевченківський р-н,вул.М.Краснова,7. Час і місце ознайомлення з об'єктами: щоденно за вказаною адресою з 10-00 до 11-00 (крім суботи та неділі). Умови продажу: проведення розрахунків за майно здійснюється на протязі 30 календарних днів зі дня підпису договору купівлі-продажу, оформлення права власності здійснюється за рахунок покупця. Спосіб платежу - грошові кошти.
Гарантійні внески учасників 10% від початкової вартості, що складає за Лот№1 -1935,02 грн., Лот №2 - 14537,58 грн. та оплата за реєстрацію заяви в розмірі 17,00 грн. за кожен лот вноситься на р/р ТОВ "Біржевий альянс" № 2600901754606 в ПАО "Державний експортно-імпортний банк України" м.Запоріжжя, МФО 313979, ЄДРПОУ 13628970 не пізніше 3-х днів до дати проведення аукціона.
Заявки приймаються не пізніше 3-х днів до дати проведення аукціона за адресою: ТОВ "Біржевий альянс" , м.Запоріжжя,вул.Перемоги,2, к.204. з 11-00 до 12-00, тел. 0679617989. Аукціон відбудеться 20.08.2012 р. о 16.30 за адресою: м.Запоріжжя,вул.Перемоги,2, к.204.

Згідно з рішенням власників від 05.03.2012 р. розпочата процедура припинення шляхом ліквідації товариства з обмеженою відповідальністю "Карпатське пір'я" (код ЄДРПОУ 34160635, юридична адреса: 78330, Івано-Франківська область, Снятинський район, с. Красноставів, вул. Січових Стрільців, б. 42А). Строк ліквідаційної процедури - 12 місяців. Письмові заяви з вимогами кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом трьох місяців з моменту публікації об'яви. Порядок задоволення вимог кредиторів - відповідно до ст. 112 ЦК України. Адреса ліквідаційної комісії: 40000, м. Суми, пл. Незалежності, 1 оф. 401. Голова ліквідаційної комісії - Лисенко Сергій Іванович (моб. тел. 050 6355905).

Ухвалою Господарського суду Черкаської області від 05.07.2012 у справі № 05/5026/967/2012, відкрито провадження у справі про банкрутство ПП "Торговий Дім "Доманський" (19616, Черкаська обл., Черкаський р-н., с. Яснозір'я, вул. Чкалова, 43а, код ЄДРПОУ 32033634, р/р 260079497 в ЧОД ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", м. Черкаси, МФО 354411).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Левченко Василя Миколайовича (Ліцензія серії АВ № 470315 від 24.03.2010 року).
Претензії від кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 18028, м. Черкаси, провулок Транспортний, 19.

Ухвалою господарського суду Київської області (адреса суду: МСП, 01032, Київ-32, вул. Комінтерну, 16)у справі № Б3/082-10 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "БС-Сервіс" (Код ЄДРПОУ33231165), поштова адреса: 08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Київський шлях, буд. 84, банківські реквізити: п/р 26002003199201 у ПАТ Банк "Фінанс та кредит" м. Київ, МФО 300131).
Розпорядником майна вищезазначеного товариства призначено Присяжнього Валерія Павловича (Ліцензія серія АВ № 456359 від 18.02.2009 р.).
Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення, за адресою: проспект Перемоги, буд. 22, к. 57, м. Київ, 03055.

Постановою Господарського суду Сумської області від 11.07.2012р. по справі №5012/910/12 Товариство з обмеженою відповідальністю "Хімкомплект" (код 31651276, м. Суми, вул. Ковпака, 4) визнано банкрутом та введена процедура ліквідації по ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".
Ліквідатором банкрута призначений Хижняк В.О. (40024, м. Суми, вул. Харківська, 4/130, код 1556505470). Претензії до банкрута приймаються на протязі місяця з дня публікації оголошення.

Оголошення про проведення конкурсу на право укладання договору про пайову участь в будівництві житла на земельній ділянці по вул. Львівська, 15 у Святошинському районі м. Києва
1. Замовник конкурсу - Військова частина А0515, 04176, м. Київ, вул. Електриків, 33,
2. Місце, дата та час розкриття конкурсних пропозицій : 04176, м. Київ, вул. Електриків, 33, будівля 204/67, кімната 107, об 11.00 21 серпня 2012 року.
3. Кінцевий строк подання конкурсних пропозицій: о 10.00, 21 серпня 2012 року.
4.Контактний телефон для довідок: (044) 428-62-69, 425-31-08,
5. Розмір реєстраційного внеску - 340 грн.
6. Характеристика конкурсної пропозиції :
Заміщення сторони (пайовика) за договором про пайову участь в будівництві житла для військослужбовців військової частини А0515 та членів їх сімей у зв'язку з неможливістю виконання ним договірних зобов'язань, за умовою компенсації в повному обсязі понесених ним у зв'язку з частковим виконанням цього договору витрат та згідно затвердженого проекту з наступними основними техніко-економічними показниками:

Площа забудови - 10315,20 кв. м.
Поверховість - 1; 2; 20; 22; 24 пов.
Загальна площа житлових будинків (в кількості - 6) - 160800,00 кв. м., в тому числі
А. житлової частини - 155750,00 кв. м.
Б. вбудованих приміщень - 5050,00 кв. м.
Загальна площа квартир - 127000 кв. м.
Кількість квартир - 1480 кв.
Дитячий садочок загальною площею 2382,00 кв. м. на 120 місць.
ТП загальною площею 250,80 кв. м.
Механізований паркінг.
Пайовик забезпечує повне фінансування будівництва об'єкту.
Земельна ділянка площею 4,5528 га, розташована на вул. Львівській, 15 у Святошинському районі м. Києва;
експертна грошова оцінка станом на 03 травня 2012 року 67 289 874,00 грн.
7. Основні вимоги щодо будівництва об'єкту: Переможець конкурсу зобов'язаний розпочати будівництво об'єкту протягом 1 (одного) року з дати підписання договору.
Строк закінчення будівництва всього об'єкту не пізніше 3 років з початку будівництва.
Строк передачі житла: Житло передається замовнику поетапно по мірі здачі кожного житлового будинку об'єкту пропорційно площі житлового будинку та прийнятих зобов'язань за договором. Можлива дострокова передача замовнику за його погодженням новозбудованого житла в об'єкті або житла, яке належить пайовику на праві власності в інших житлових будинках в рахунок загальної площі житла, яка має бути передана замовнику в об'єкті.
8. Кваліфікаційні вимоги до учасників - наявність документів згідно конкурсної документації, гарантійного листа щодо компенсації в повному обсязі понесених попереднім Пайовиком витрат у зв'язку з частковим виконанням договору, погодженого ним (Пайовиком) та підтвердження реєстраційного внеску.
9. Відомості щодо строку оскарження результатів конкурсу - у 5-ти денний термін з моменту отримання інформації про результати конкурсу відповідно до конкурсної документації.

Сьогодні в Україні, крім крайнього півдня та сходу, — невеликі дощі, окремі грози. Вітер за-хідний, 5—10 м/с. Температура вночі — 8—14 градусів тепла, вдень — 20—26, у західних і північних областях — 17—23 градуси тепла. У південній та східній частині — вночі 13—19 градусів, на узбережжі морів — до 22 градусів тепла, вдень 23—29.

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Як гриби мобільник знайшли

У нашому садівничому ко-оперативі Галина вважається найкращим грибником. З лі-су вона завжди приходить із повним рюкзак ом і цебрами, а коли її розпитують про ті місця, де можна зібрати та-кий врожай, невиразно ма-хає рукою вбік лісу:
— Це далеко, ти однаково не знайдеш.
Єдина людина, кого вона зрідка бере в партнери по гриби, так це Василівна. То-го дня, як завжди, раненько, Галина пішла до лісу без по-путника. Проходила години зо три, набравши з десятком «пузатеньких». Дорогою додому зайшла до Василівни — показати «улов». Та стала розпитувати подругу, де можна набрати грибочків хо-ча б на суп. Галина намалю-вала шлях. Василівна «поме-лася» до лісу. Повернувшись додому, Галина хотіла зате-лефонувати синові й розпо-вісти про свій «врожай», як раптом помітила, що мобільки немає. Шукала, шукала й дійшла висновку, що, ма-буть, згубила її в лісі. Та йти шукати — те саме, що голку в сіні.
А Василівна тим часом другу годину ходила лісом. Здалося, вона вийшла на місце, намальоване Галиною на папірці, от тільки грибів

тут нема. Сіла Василівна на пе-ньок і подумала: «От Галя дає — збирала всі гриби й послала мене на це місце. Зараз подзвоню їй, насва-рю». Набрала номер телефо-ну подружки й раптом почу-ла мелодію, що доносилася здалеку. Спочатку подумала, що поруч такий, як вона, грибник-невдаха. Але мело-дія все звучала, не перери-ваючись, у той час як Галина слухавку не брала. Тиша на-стала тільки після того, як Василівна скинула виклик. Вона знову набрала номер подружки й, почувши знайо-му музику, почала по звуку шукати мобільний. Він лежав за п'ять метрів, прикраше-ний крапельками роси.
Тільки-но Василівна перес-тупила поріг Галининого дому, та повідомила свою новину:
— Уявляєш, Василівно, я в лісі мобільник загубила.
— Цей? — хитро посміха-ючись, Василівна дістала з кишені Галинин телефон і розповіла історію його по-шуку.
— Якщо так, — зраділа Га-лина, — забирай гриби собі. Я їх уже почистила, то зварю суп на обід.
Утім Василівна запропонува-ла ліпший варіант:
— Я полізу в льох по вино, а ти смаж картоплю із гриба-ми.
Ох і смачний був обід!
Алла АНТИПОВА.
Луганськ.
Колаж Дмитра ЛЕВОШКА.

Розп'яття над Куропатниками

ДИВОВИЖА

з'явилося в небі над цим селом, що в Бережан-ському районі на Тернопільщині, після сильної гро-зи. Люди побачили чітке зображення хреста, ут-вореного хмарами.

Дехто встиг його сфотографувати і на-віть зняти на відео. Розп'яття бачили в небі над сільською каплич-кою. Спочатку селяни подумали, що то слід від літака, але він не зникав, як це зазвичай буває. Саме зображен-ня хреста, за словами очевидців, було видно дуже чітко. Дехто ка-зав, що бачить і образ Ісуса Христа, проте він відкрився не всім. А ось зображення роз-п'яття було видно доти, доки його не закрили хмари.
Жителі Куропатни-ків по-різному тракту-ють цю подію. Одні вважають, що це доб-рий знак, інші, навпа-

ки, ставляться до цього з пересторогою.
Звернулася до нас-тоятеля храму Святого Онуфрія, що у селі Ру-комиш Буцацького ра-йону, отця Михайла Суканця з проханням прокоментувати цей факт.
— **Отче, чи доводи-лось вам спостерігати подібні явища?**
— У дорослому віці не траплялося, а от у дитинстві (родом я із села Затурин Підга-єцького району), у чо-тири чи п'ять років, під час грози чітко побачив перед собою образ Матінки Божої. Розповів про це бать-кам, вони, мабуть, подумали, що дитина

фантазує. Показали кілька ікон, але я вка-зав лише на одну, де було зображення Бо-гоматері. На мою дум-ку, поява зображення розп'яття — привід замислитися над тим, як ми живемо, чого прагнемо. Хрест — свого роду поперед-ження.
Так ось, неподалік церкви Святого Онуф-рія у Рукомиші зберіг-ся унікальний печер-ний храм, де колись оселилися киево-пе-черські ченці, які вті-кали від переслідувань монголо-татар. І от — на скельному камені монастиря вгадується лик Ісуса Христа. Не -щодавно в Таїланді ту-рист сфотографував на післягрозовому небі зображення ангела. А в райцентрі Монасти-рицьк на Тернопіль-щині кілька днів тому на дереві неподалік ав-

товокзалу дехто поба-чив образ Матері Бо-жої. Ці небесні знаки на щось вказують. Але на що саме?
Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська об-ласть.
Фото з сайту <http://ru.tsn.ua>.

Мюнхгаузен з нашого села

БУВ ТАМ, ДЕ ТЕПЕР НЕМА

Гідну конкуренцію відомому барону Мюнхга-узену могли б скласти і деякі наші співвітчиз-ники. Адже креативними люди були з давніх-давен. Утім, буяння фантазії по-сучасному називають креативністю.

Розповідь про свого земляка Шубаса. Чи то прізвище таке було у чоловіка, чи сільське прізвисько — доте-менно не відомо, але в моєму рідному селі, коли хтось вже занад-то «заливає», то про нього кажуть: «Бреشه, як Шубас!». Але той, про кого розповідь, не брехав. Він — ТВО-РИВ. А інакше чого б це односельці згаду-вали його, вважає, майже століття!
Були його «історії» ні для кого не шкідливі, а іноді з політичним під-текстом.
Наприклад, про свою подорож на яр-марок, де мав купити теличку, він починав так: «Снігу тієї зими було по пахви! Але треба йти. Тож я зод-ягнувся добре, взув нові чоботи, снігами бухаю, аж спітнів. Пи-ти охота страшенно. Дійшов до сусіднього села, а там нема ніко-го, в кого можна по-просити напиться, — всі на ярмарок пішли. От я перехилився че-рез тин, нарвав добру жменю черешеньок, попоїв добряче та й попрямував собі далі».
Терплячим діста-валося продовження вражень: «Купив дуже добре, виторгував за півціни. А порода — американська! Молока давала по п'ятдесят літрів, а важила майже як три наші великі ко-

рови! Вертаємось, а теличка в дорозі зго-лодніла. Я її путивт потрастися на галявину біля лісу. Вона найла-ся, я відпочив та йде-мо собі далі, бо дорога ще довга...». Ті, в кого уривався терпець, за-питували: «І що, були в неї телята?». «Якби! Коли через річку пе-реходили, крига не витримала такої ваги, тріснула під моєю те-личкою — шубовснула вона під лід — і вода її понесла... Розказували мені добрі люди, що бачили, як у Дністрі (від місця, де нібито пішла під лід теличка, до Дністра — більше сотні кілометрів. — Авт.) пливла дуже файна і велика худо-бинка і кликала на до-помогу...».
З «політикою» вий-шло таке: всяка влада (а за минуле століття на теренах Західної України вона змінюва-лась зо два десятки разів) не терпіла пору-шення держмонополії на виробництво міц-них напоїв, тож із са-могоноварінням боро-лася. І австрійські жандарми, і польські поліціянти, і німецькі міліціонери зненацька перевіряли селянські садиби. Одного разу і заскочили на гарячому добродія Шубаса. Тільки-но він розлив у дві десятилітрові сулії ще теплу «бурячанку»

— і характерний дух густо розійшовся по всій хаті.
За ті кілька хвилин, упродовж котрих жін-ка відкривала перед представником черго-вої влади (тоді — польської) хвіртку, відганяла злого пса і вела до хати, господар не лише склав план виходу із загрозливого становища, а й зумів

його реалізувати. А саме: зі скляних сулії «бурячанку» перелив у відра, котрі стояли бі-ля печі, сулії розбив посеред хати, себе ок-ропив дещицею з ві-дра, а ще розтер на гру-дях і животі жменю вишень, котрі жінка приготувала, щоб на-ліпити вареників.
Коли представник влади зайшов до хати, господар зустрів його

словами: «Ото, паноч-ку добрий, маю нещас-тя! Зробив собі трошки вишняку (так в нашо-му селі називали со-лодку вишневу насто-янку. — Авт.) та й роз-бив! Ото шкода, біг-ме!». А прямої вказівки карати за вишняк не було. Через те пред-ставник влади мовчки поспівчував нещастю господаря і зібрався вже йти з хати. Але в горлі пересохло — за-манулося йому випити холодної води. Взяв горнятко, зачерпнув з відра і... винахідливого Шубаса «за вишняк» відправили на три мі-сяці «до гарешту».
Шубас, як селя-нин, мав про запас ще й аграрну «історію». Колись на березі річ-ки, що тече через на-ше село, польські вій-ськовики (жовніри) мали стрільбище. Піс-ля того, як восени 1939 року «жовнірів»

змінити «совіти», но-ва влада наділила но-воспеченого колгос-пника ділянкою землі («кавалком поля» — по-нашому). А муси-мо знати, що те стрільбище чи не що-року навесні або після доброї зливи заливала річка. Тож землероб-ство там було ризико-ване. Через те одно-сельці й цікавилися в Шубаса, як там йому ведуться врожаї. Але Шубас — це вам не рядовий землероб, і земля в нього не така, як у всіх: «Та, знаєте, добродію, маю клопіт з тим кавалком землі! Коли навесні орав, то що крок виорював рибу. Земля там, самі знаєте, — волога, бо біля річки, тож я заса-див капустою. Добре вродила, ліпша в селі була — отака о! На зиму пошинкував, накусив. А коли жін-ка почала варити з неї страви, то мало зуби не поламав: візьму ложку капустянка — й мушу з рота набой виймати!»...
Коли дивлюся по телевізору виступи на-ших гумористів, зга-дую про свого земля-ка. І дивуюся, як він зумів залишити по со-бі довгу і добру пам'ять, не торкаю-чись теми «нижче пас-ка». І до кого з них варто було б застосу-вати сучасний термін «креативний» — до мого земляка, котрого вже давно нема на цьому світі, чи до тих сучасників, котрі в своїх жартах дуже рід-ко піднімаються в сво-їй креативності «вище талії»?
Микола МАГДИЧ.
Севастополь.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УБЕРОВА, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос Ук ́рани» обов'язкове.
► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60935 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 25352
Макет, верстка —
редакція газети
«Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010022